

Streck för miljoner

- en utredning av det statliga lokala aktivitetsstödet

Förord

Det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stödet) har i mer än 30 år varit ett stabilt stöd till barn- och ungdomsidrotten. Mellan 10 000 och 12 000 föreningar får årligen dela på flera hundra miljoner kronor. Att stödet har betydelse för verksamheten är det ingen tvekan om.

Konstruktionen av stödet är i princip intakt sedan instiftandet 1971. Kontinuiteten kan vara en av anledningarna till att det är väl etablerat samt att det upplevs av föreningarna som viktigt för barn- och ungdomsverksamheten.

När så mycket pengar fördelas till så många föreningar är det av intresse att analysera stödets utformning och betydelse. Det är också angeläget att lyssna på föreningarnas åsikter om stödet. LOK-stödet är dessutom en rik kunskapskälla om olika idrotters utveckling och beskaffenhet. Vi vill genom denna utredning besvara några av de många frågor som ställs kring stödet och med hjälp av den statistik som samlas in av hundratusentals ledare varje år ge en bild av barn- och ungdomsidrotten på 2000-talet.

När man får chansen att gräva djupare i ett område slutar det ofta med fler frågor och ökad lust att gräva vidare. Så har det även varit för oss. LOK-stödet framstår som en outnyttjad resurs när vi ska beskriva och förstå idrottsrörelsens breda bas av verksamheter för barn och ungdomar.

Tor-Erik Henriksson
Mattias Hjelmberg
Ola Stadler

Innehåll

Förord.....	3
Innehåll.....	5
Inledning.....	7
LOK-stödet idag.....	8
Historisk tillbakablick.....	9
Förändringar i LOK-stödet.....	9
LOK-stödets ekonomiska utveckling.....	10
Tidigare studier och utvärderingar.....	11
Debatter om LOK-stödet på Riksidrottsmöten.....	13
Sammanfattning.....	15
Nulägesanalys.....	17
LOK-stödet i siffror.....	17
Förändring mellan 2001 och 2002.....	29
Förändring mellan 2002 och 2004.....	33
Idrottsföreningars upplevelser av LOK-stödet - en kvantitativ studie.....	36
Syfte och frågeställningar.....	36
Metod och urval.....	36
Resultat.....	39
Sammanfattning.....	45
Idrottsföreningars upplevelser av LOK-stödet - kvalitativ studie.....	47
Syfte och frågeställningar.....	47
Metod.....	47
Resultat.....	48
Sammanfattning.....	55
Slutsammanfattning.....	57
Referenslitteratur.....	59
Bilagor.....	60
Ny LOK-stödsorganisation.....	61
DF:s roll avseende LOK-stöd i den förändrade organisationen utformas på följande sätt:.....	62
RF:s regler med kommentarer för statligt lokalt aktivitetsstöd.....	64
Statistisk jämförelse mellan antal föreningar per SF och antalet LOK-stödansökningar 2001-2004.....	63
Sammanställning LOK-stödet 2003.....	70
Enkät till föreningar om deras upplevelse av LOK.....	72
Resultatredovisning i diagramform.....	76

Inledning

Idrottsrörelsen är Sveriges största folkrörelse tillika Sveriges största ungdomsrörelse. Två av tre pojkar och varannan flicka i åldrarna sju till 15 år är med i minst en av de ca 12 000 idrottsföreningar som har barn- och ungdomsverksamhet. Idrotten anses efter hemmet och skolan vara samhällets viktigaste fostringsmiljö eftersom så många barn och ungdomar ägnar stor del av sin fritid i idrottsföreningens verksamhet. Med en samhällsutveckling där fritiden får en allt större betydelse¹ är det naturligt att såväl stat som kommun vill stödja fritidsverksamheter man anser vara positiva för barn och ungdomar. Idrottsrörelsen har i över hundra år fått stöd av staten för sin verksamhet. De senaste 35 åren har en del av stödet kommit via det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stöd).

LOK-stödet är en betydande del av statens idrottsstöd och således av betydelse för de idrottsföreningar som har barn- och ungdomsverksamhet. 2002 förändrades reglerna för stödet. Kunskap om LOK-stödets fördelning och effekter är därför ett viktigt led i en fördjupad förståelse av statens idrottspolitik. Mot denna bakgrund inledde RF under 2004 en bred och grundlig utredning av LOK-stödet: dess konstruktion och effekter, möjligheter och begränsningar.

Många och skilda frågeställningar är av intresse. Ur ett idrottspolitiskt perspektiv är en viktig fråga om det lokala aktivitetsstödet är ett rättvist och lämpligt styrinstrument för att fördela bidrag till svensk idrott? Frågeställningen kan betraktas som en kvalitetssäkring och förutsätter i sin tur en bred kartläggning av LOK-stödets faktiska fördelning. Vilka föreningar är bidragstagare? Är bidraget jämnt fördelat mellan idrotter? Finns det regionala skillnader? Hur ser fördelningen ut mellan pojkar och flickor, mellan åldrar samt ur ett integrationsperspektiv? Hur har förändringarna i reglerna 2002 påverkat fördelningen? Intressanta följdfrågor är även om de data som härrör från redovisning av det lokala aktivitetsstödet kan användas för att bättre följa idrottsrörelsens utveckling och förändring samt utnyttjas som underlag för andra bidragsformer.

För att få svar på dessa frågeställningar har utredningen gjorts i tre delar. Första delen är en historisk tillbakablick som innehåller en genomgång av vilka förändringar stödet har genomgått, dess ekonomiska utveckling, tidigare utredningar och studier om LOK-stödet samt hur stödet har debatterats på Riksidrottsmöten.

Andra delen är en nulägesanalys. Den baseras på den detaljerade LOK-stödsredovisning som finns att tillgå sedan 2002. Nulägesanalysen är gjord både ur ett köns-, och åldersperspektiv. Effekterna av förändringen av den övre gränsen för bidragsberättigande från 25 år till 20 år som genomfördes 2002 har också beaktats.

Tredje delen består av två studier som belyser föreningarnas syn på LOK-stödet. En kvantitativ studie som är gjord i samarbete med två studenter på GIH, Jacob Hedlund och Mats Kärrström, som bl a tar upp följande frågor: Hur fördelas LOK-stödet? Hur anser föreningarna att arbetet med aktivitetskortet fungerar? Vad betyder LOK-stödet för föreningarna? Anser föreningarna att LOK-stödet är ett rättvist system för att fördela pengar till ungdomsidrotten? Finns det någon skillnad mellan stora föreningar och små föreningar?

¹ Ungdomsstyrelsen, Arenor för alla. En studie om ungas kultur- och fritidsvanor. 2005:1, s. 15-16.

Den andra studien är en kvalitativ studie gjord av Pia Lundquist Wanneberg, GIH. Den syftar till att få en fördjupad kunskap om två av de frågeställningar som ingick i den kvantitativa undersökningen: Vad föreningarna använder LOK-stödet till och huruvida de upplever stödet som ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten?

LOK-stödet idag

Idag utgår LOK-stödet till barn och ungdomar mellan sju och 20 år, undantaget handikappidrott för vilken det inte finns någon övre åldersgräns. För att föreningarna ska få ut bidraget krävs att ett aktivitetskort fylls i där antalet deltagare och sammankomster noteras. Kravet på sammankomsten är att den ska vara ledarledd, att gruppen består av mellan tre och 30 deltagare utöver ledaren, att den pågår minst sextio minuter och att den innehåller gemensam samling och avslutning. Därtill får deltagaren räknas endast en gång per dag och idrott. År 2005 erhöll föreningen 22,50 kr per sammankomst samt 7,50 kr per deltagare tillfälle.

Sedan 1 juni 2004 tillämpas en ny redovisningsmodell vilket innebär att alla ansökningar behandlas centralt av RF-kansliet. LOK-stödsenheten på RF-kansliet ska:

- behandla samtliga LOK-stödsansökningar
- granska ansökningar och rapportera gjorda erfarenheter
- utfärda betalningsunderlag
- ansvara för statistikuppgifter
- utforma informationsunderlag för såväl intern som extern användning
- utbilda DF:s informatörer
- informera SF
- verka för en ökad användning av ”klubben Online”, ett webbaserat administrativt verktyg tillgängligt för alla idrottsföreningar.

Tidigare hanterades de flesta av uppgifterna av DF. Nu har DF endast en informativ roll. För att hantera överklagandeärenden inrättades en LOK-stödsnämnd där RS utser ledamöter. Nämnden består av fyra personer. Nämnden hade sin första träff i november 2004 och sitt första beslutsmöte januari 2005.

Historisk tillbakablick

Förändringar i LOK-stödet

1971 infördes LOK-stödet som ett generellt bidrag till ideella ungdomsorganisationer på lokal nivå. Syftet var i mångt och mycket att stärka organisationernas egenvärde då de sågs viktiga ur demokratisynpunkt. Organisationerna bidrog till att ungdomar blev aktiva deltagare i samhällsdebatten samtidigt som föreningsarbete var en träning i användandet av demokratins arbetsformer. Andra värdefulla inslag hos ungdomsföreningarna var att de bidrog till att bryta isolering och att de utgjorde en motvikt till de kommersiella krafter som pockade på ungdomarnas uppmärksamhet. Men bakom LOK-stödet låg även en önskan att värna organisationernas oberoende:

Många organisationer brottas med ekonomiska problem. Verksamheten får ibland bedrivas med syftet att i första hand skapa de ekonomiska förutsättningarna för organisationernas fortbestånd. Arbetsgruppen finner dessa förhållanden synnerligen orimliga, i synnerhet då risk finns att den idémässiga särarten till viss del får träda i bakgrunden.²

När det gäller formen på bidraget bestämdes att LOK-stödet inte skulle vara ett kostnads-täckningsbidrag utan ett stimulansbidrag. Anledningen var att det ansågs svårt att avgöra vad som skulle vara bidragsgrundande samt att man, om man lyckades avgöra detta, riskerade att föreningarna enbart utvecklade denna del av verksamheten. Dessutom trodde man att administrationen och kontrollen av ett kostnadstäckningsbidrag skulle bli tidskrävande och besvärlig. Därför gjordes stödet generellt och utformat så att det kunde appliceras på alla de olika föreningar som sorterar in under kategorin ungdomsorganisationer.

Men det fanns även andra bevekelsegrunder som var vägledande när regelverket tog form. För det första skulle reglerna för stödet inte styra verksamhetens struktur eller innehåll och för det andra skulle administrationen vara enkel. För det tredje tillkom att stödet skulle tillfalla de riksomfattande ungdomsorganisationernas lokala verksamhet och att riksorganisationerna borde vara huvudmän för stödet. För idrottens del innebar detta att Riksidrottsförbundet (RF) fick en ansvarig och kontrollerande funktion. Avslutningsvis skulle, för det fjärde, föreningarnas aktivitetsnivå utgöra grunden för bidraget.³ Bidraget har sedan dess i stort sett likadant ut. De förändringar som gjorts är främst av bidragsbeloppen. Bidragsberättigad sammankomst 1971 skulle vara en planerad aktivitet anordnad av en ungdomsorganisation, i vilken minst fem personer i åldern 12-25 år deltog och att aktiviteten omfattade minst en timme. Att ge bidrag till sammankomst och inte i förhållande till antalet personer hängde samman med att bidraget inte var ett kostnadstäckningsbidrag.⁴ 1977 sänktes den nedre åldersgränsen för stödet från tolv till sju år.

Förslag om att låta kommunerna fördela bidraget har återkommit flera gånger, men aldrig fått gehör. I regeringens proposition 1989/90:100 föreslås att RF i fortsättningen ska vara ansvarig för att utforma reglerna för LOK-stödet. ”RF torde vara bäst lämpat att utforma de regler som bör ligga till grund för fördelningen av idrottens del av det

2 Rolf Sandahl, ”LOK-stödets effekter” i *Historia-Ekonomi-Forskning. Fem rapporter om idrott*. SOU 1998:33, s 28-30.

3 Sandahl, s 30f.

4 Sandahl, s. 28.

statliga lokala aktivitetsstödet.”

”Det ankommer på RF att inkomma till regeringen med förslag om regler för fördelning av dessa medel...”⁵

RF gjorde 1989-1991 en översyn av stödet, bland annat för att pröva om det fanns andra konstruktioner av stödet. Bland annat på ett bättre sätt stämde överens med hur idrottsaktiviteter bedrevs, och om möjligt än mer rättvist till exempel i frågan om lagidrotter kontra individuellt idrottande. RS beslutade 18 april 1991 att från och med 1 juli 1991 skulle LOK-stödet delas i ett grundbidrag, det vill säga ett fast belopp per grupp, och i ett rörligt bidrag per deltagare. Det rörliga bidraget skulle utgå till max 20 deltagare per grupp. Minsta antalet deltagare sänktes från tidigare fem till tre. Syftet var att tillgodose de individuella idrotterna eftersom dessa ibland hade svårt att få ihop fem deltagare till sina aktiviteter. Föreningen skulle söka stödet genom att fylla i aktivitetskort som inlämnades till sitt distriktsidrottsförbund.

Efter beslut på RF-stämman 1997 genomfördes 2002 följande förändringar av LOK-stödet:

- Den övre åldersgränsen sänktes från 25 år till 20 år.
- Detaljeringsgraden i redovisningen ändrades. Tidigare behövde idrottsföreningarna endast redovisa det totala antalet sammankomster och deltagare mellan sju och 20 år. Från och med 2002 ska redovisningen av deltagarna även vara uppdelad på kön och i tre ålderskategorier (7-12 år, 13-16 år samt 17-20 år).
- Redovisningsorganisationen centraliserades. RF övertog all hantering av LOK-stödet. Tidigare administrerade varje distriktsidrottsförbund LOK-stödet för respektive distriktsidrottsförbunds föreningar.

I samband med förändringen 2002 ökades det maximala antal bidragsberättigade deltagare från 20 till 30 personer.

LOK-stödets ekonomiska utveckling

Tabellen visar ersättning per sammankomst respektive deltagare tillfälle de år då bidragsbeloppet har ändrats. Alla summor anges i kronor.

År	Sammankomster	Deltagare tillfällen	LOK-stödet totalt
1971*	10,00	0	12 miljoner
1978	11,00	0	53 miljoner
1981	10,00	0	76 miljoner
1986	11,00	0	68 miljoner
1988	12,00	0	71 miljoner
1990	17,00	0	81 miljoner
1992	12,00	2,00	182 miljoner
1993	12,00	2,20	209 miljoner
1994	12,00	2,30	214 miljoner
1997	12,00	2,10	205 miljoner

5 Sandahl, s. 33.

1998	12,00	2,00	183 miljoner
1999	12,00	2,50 samt 2,80	230 miljoner
2000	12,00	2,90 samt 2,70	240 miljoner
2001	13,00	3,90	339 miljoner
2002	15,00	5,00	467 miljoner
2003	22,50	7,50	607 miljoner
2004	22,50	7,50	607 miljoner

*En kronas värde 1971 motsvarar 6,72 kr 2004.

Tidigare studier och utvärderingar

LOK-stödet har granskats ett antal gånger. Den första utredningen gjordes i samband med 1986 års Folkrörelseutredning, vilken i korthet föreslog höjda belopp samt att stödet fortsättningsvis skulle betalas ut av kommunerna. Orsaken till det sistnämnda var dels att kommunerna stod för huvuddelen av allt stöd, dels att de hade skapat väl fungerande rutiner för fördelningen av det kommunala bidraget. Förslaget fick emellertid kritik på denna punkt och resulterade inte i någon åtgärd.

Ovanstående utredning gällde dock LOK-stödet i allmänhet. 1989-1991 gjorde RF, som nämnts ovan, en utvärdering av den del som går till idrotten. Syftet med en sådan utredning var att undersöka om det finns ett annat sätt att konstruera stödet så att det bättre svarar upp mot idrottens verklighet och är mer rättvist när det exempelvis gäller förhållandet lagidrott och individuell idrott. Undersökningen mynnade ut i att stödet delades upp i ett fast grundbelopp per grupp och ett rörligt belopp per deltagare. För att främja de individuella idrotterna sänktes även antalet deltagare per sammankomst från fem till tre, vilket är dagens nivå.⁶

Några år senare, 1993, blev stödet föremål för ytterligare granskning i utredningen "Idrott åt alla". Syftet med var dock att pröva allt offentligt stöd till idrotten, inte enbart LOK-stödet. I "Idrott åt alla" påvisades bland annat statsbidragets brist på flexibilitet, en brist som gynnade redan etablerade idrotter, män ofta på bekostnad av kvinnor och elitidrott i förhållande till motionsidrott. Därtill framhölls att administrationskostnaderna var stora samt att effekterna av stödet var oklart: det gick inte att påvisa något samband mellan statligt stöd och ökad eller minskad aktivitet. Utredningen ifrågasatte om den nuvarande modellen var den mest effektiva när det gäller att fördela statliga pengar. Som en lösning framfördes även denna gång att kommunerna skulle administrera allt offentligt stöd till idrotten. Emellertid medförde utredningen inte någon faktiskt förändring i utformningen av LOK-stödet.⁷

I RF:s Föreningsstudie från 1994, som bland annat redogjorde för föreningarnas ekonomi, framkom att LOK-stödets andel av föreningens intäkter uppskattas till i medeltal sex procent, vilket var i något högre än i utredningen Idrott åt alla (Ds 1993:58). Tre av fyra föreningar i studien uppgav att de lade ned upp till 40 timmar/år på hantering av LOK-stödsverksamheten. Mer hälften av föreningarna ansåg att LOK-stödet hade stor eller mycket stor betydelse. Det ansågs vara anmärkningsvärt då stödet endast stod för

6 Sandahl, s 32ff.

7 *Idrott åt alla? Kartläggning och analys av idrottsstödet*. DS 1993:58, s12 f och Sandahl, s 36.

sex procent av intäkterna i genomsnitt. En teori som framfördes var att stödet gick till barn- och ungdomsverksamheten och där utgjorde en betydande del av intäkterna och således var av stor vikt. När föreningarna fick ange vad de trodde skulle bli viktiga finansieringsformer i framtiden kom LOK-stödet långt ner i rangordningen. Lotterier/bingo, medlemsavgifter, egna arrangemang och reklam och sponsring fick flest röster.⁸

Nästa granskning i ordningen är en SOU-rapport från 1998 gjord av Rolf Sandahl, revisionsdirektör vid Riksrevisionsverket. Denna fokuserade enbart på det statliga LOK-stödet och syftet var bl.a. att undersöka hur föreningarna uppfattade LOK-stödet och vilka effekter det hade när det gällde omfattningen av och inriktningen på aktiviteterna.

Det Sandahl kom fram till att stödet i genomsnitt utgjorde en liten del av föreningarnas totala intäkter och att andelen hade minskat över tid. Två tredjedelar av föreningarna angav att LOK-stödet stod för 0-5 procent av intäkterna. Medelvärdet var 5,7 procent. Även om de absoluta summorna som LOK-stödet gav var små i förhållande till den totala omsättningen i vissa föreningar hade stödet stor betydelse för ungdomsverksamheten i föreningen.

Sandahl menade vidare att stödet ökade möjligheterna till andra inkomstkällor, exempelvis från bingo, ökade. När det gäller huvudfrågeställningen, om stödet verkade aktivitetshöjande eller påverkade inriktningen på aktiviteterna, var detta enligt Sandahl svårt att belägga. Dock konstaterade han att föreningarna, trots den ringa ekonomiska betydelse stödet hade, ändå själva upplevde det som betydelsefullt och att det påverkade kvaliteten på verksamheten. Nästan fyra av fem föreningar ansåg att stödet hade stor eller relativt stor betydelse. Därtill menade flertalet föreningar att LOK-stödet fungerade bra och hade svårt att se andra alternativ. Sandahls undersökning mynnade ut i följande rekommendation:

Det vi ... kan säga ... är att om staten fortsättningsvis vill att själva LOK-stödet skall vara något mera än bara ett allmänt stimulansbidrag, d v s om man har för avsikt att påverka aktiviteternas inriktning, kan inte stödet se ut som idag. Om ambitionen är att styra men att styrning via bidraget t.ex. visar sig administrativt besvärligt och besvärligt att kontrollera, måste man på annat sätt, t.ex. via utbildningsinsatser etc., påverka idrottens inriktning.⁹

I RF:s studie Idrottens föreningar – en studie om idrottsföreningars situation, från 2005, underströks återigen de stora skillnaderna mellan olika föreningar och olika idrotter. Man konstaterade att föreningarna, i jämförelse med Föreningsstudien från 1994, hade blivit större under det senaste decenniet. Föreningarna började generellt sin barnverksamhet vid sju års ålder. Stora föreningar och individuella idrotter satte dock igång lite tidigare än andra. Knappt en tredjedel av föreningarna uppgav att de rekryterade barn yngre än sex år. Framför allt gällde det gymnastik- och simföreningar. Det stora tappet av medlemmar fanns i åldern 15-16 år. Mönstret var detsamma för både tjejer och killar, dock med skillnaden att tjejer tenderade att sluta tidigare, i åldern 13-14 år, medan killar slutade efter 17 års ålder. Tappet av medlemmar låg något tidigare i individuella idrotter jämfört med lagidrotter. Knappt 40 procent av barnledarna och nästan 70 procent av ung-

⁸ Riksidrottsförbundet, Föreningsstudien 1994, 1995, s. 21-26.

⁹ Sandahl, s 54-58.

domsledarna hade genomgått ledarutbildning. Föreningarnas ekonomiska situation verkade vara ganska bra. Det statliga LOK-stödet uppgavs vara 6,7 procent av föreningens intäkter. Föreningarna uppgav att respektive verksamhet stod för sin egen finansiering, d v s hade lika stor del av intäkterna som av kostnaderna. I de individuella idrotterna framkom att de vuxna i viss utsträckning subventionerade de yngres idrottande. På frågan vilka intäktskällor som kommer vara de viktigaste i framtiden kom LOK-stödet på fjärde plats efter medlemsavgifter, kommunala bidrag och egna arrangemang.¹⁰

Debatter om LOK-stödet på Riksidrottsmöten

Även om LOK-stödet sedan dess införande har stått för en betydande del av det statliga stödet till idrottsrörelsen så dröjer det till 1989 innan stödet diskuterades på Riksidrottsmötet (RIM). Därefter förekommer motioner från SF eller DF eller förslag från RS vid varje RIM till och med 2005. Nedan följer en kronologisk sammanfattning av hur LOK-stödet har behandlats på RIM från 1989-2005.

1989, Östersund

RF skriver i sitt handlingsprogram "Idrottspolitisk offensiv" att "Det lokala aktivitetsstödet är en viktig stimulans till barn- och ungdomsidrotten, liksom det är ett tecken på myndigheternas uppskattning. Därför är det allvarligt att det statliga LOK-stödet bara höjts med några enstaka kronor sedan det infördes i början av 70-talet, vilket i realiteten inneburit en ordentlig sänkning". "RF kräver att det lokala aktivitetsstödet fördubblas från och med budgetåret 1991/92."

Till samma RIM motionerar Korpen att även personer äldre än 25 år ska få ekonomiskt samhällsstöd. Korpen yrkar inte bifall till motionen på stämman "med hänsyn till att inte röra upp en olycklig strid mellan ungdomsidrott och fysisk aktivitet för vuxna och äldre". Motionen avslås.

1991, Stockholm

Jämtland/Härjedalens IF motionerar att RS ska utarbeta regler så att ungdomar i glesbygd ges ekonomisk kompensation i form av högre lokalt aktivitetsstöd i förhållande till ungdomar i övriga delar av landet. Motionen avslås och RS förslag att i motionens anda närmare utreda behovet av och vilka former som kan finnas för ett glesbygdstöd till ungdomar bifalls.

1993, Falun

Stämman beslutar att tillsätta en utredning om idrottens finansiering och ekonomiska (bidrags)modeller. I utredningen ska det ingå förslag på kommande regler för LOK-stödet. Gymnastikförbundet, Konståkningsförbundet och Ridsportförbundet motionerar att den könsmissiga fördelningen av LOK-stödet ska vara 50-50, vilket skulle få som konsekvens att bidragsbeloppet skulle skilja sig mellan pojkar och flickor. En genomgång av LOK-stödet, som redovisas på stämman, visar att könsmissig fördelningen av medlen är 60 procent mot 40 procent till pojkarnas fördel. Beslutet på stämman blir att motionärernas förslag ska beaktas i ovan nämnd utredning.

1995, Umeå

I RS förslag "Mer idrott för pengarna" som föreligger RIM 1995 föreslås att LOK-stödet

10 Riksidrottsförbundet, Idrottens föreningar. En studie om idrottsföreningarnas situation. FoU-rapport 2005:3, s. 7-22.

sänks från 25 till 20 år samt att bidragsgrunden för LOK-stödet endast utgörs av antalet deltagare.

Ett antal andra förslag kommer upp i debatten på stämman;

- Jakob Douglas, Motorcykel, och Haddon Östman, Västergötland yrkar att den övre åldersgränsen för statligt lokalt aktivitetsstöd bibehålls vid en övre gräns på 25 år, samt att reglerna utformas så att hänsyn tas till olika idrotters särart - individuell respektive lagidrott.
- Erik Wiger, Friidrott, yrkar att statligt lokalt aktivitetsstöd endast skall utgå i gruppen 12 - 20 års ålder, alternativt att förväntade intäkter från värdeautomats spel tillförs denna åldersgrupp.
- Bengt-Eric Fonsell, Flygsport, yrkar att nuvarande åldersgräns vid 25 års ålder bibehålls.
- Lena Wallin, Basket, yrkar att RS får i uppdrag att se över hur man i samband med fördelningen av LOK-stödet för gruppen 7 - 12 år även tar i beaktande de effekter som RIM:s beslut om idéprogrammet "Idrotten vill" och verksamhetsinriktningen innebär beträffande idrott för barn samt de unga och idrotten.

Stämman beslutar att uppdra åt RS att till RF-stämman 1997 återkomma med förslag i ärendet.

1997, Karlstad

RS återkommer till RIM 1997 med följande förslag om förändrade LOK-stödregler.

- att maximiåldern för erhållande av statligt lokalt aktivitetsstöd sänks från 25 till 20 år.
- att stödet ges för verksamhet i ledarledd grupp men att bidragsgrunden endast utgörs av antalet deltagare, vilket betyder att det fasta bidraget per sammankomst slopas.

Följande förslagspunkter skickades på remiss till SF och distriktsförbunden (DF) innan förslaget till RIM:

- Aktiviteter som leds av ledare, som genomgått en barn- och ungdomsledarutbildning i RF/DF och SISU:s regi (licensutbildning?) föreslås därför att ersättas med ett högre belopp per barn och aktivitet.
- RF föreslår RF-stämman att prioritera barn- och ungdomsidrotten de närmaste åren.
- RF föreslår därför att den övre gränsen för lokalt aktivitetsstöd sänks från 25 till 20 år.
- RF föreslår att för barn under 13 år ska LOK-stöd utgå endast för en aktivitet/idrott/vecka, för ungdomar mellan 13-20 år max 3 ggr/idrott/vecka.
- RF föreslår att det fasta bidraget per sammankomst slopas - stöd ges endast per deltagare.

RF-stämman beslutade

- att maximiåldern för erhållandet av statligt aktivitetsstöd skall vara 20 år;
- att stödet ges för verksamhet i ledarledd grupp och att bidragsgrunden utgörs av antalet deltagare och ett fast bidrag per sammankomst.

1999, Malmö

Skånes IF motionerar till RIM 1999 att LOK-stödet endast skall utgöras av antalet deltagare. D v s att bidrag för sammankomster tas bort. RS stödde förslaget, men stämman avskog motionen. Däremot tillkom uppdraget till RS att klargöra bestämmelserna om vad en aktivitet/grupp är.

2001, Gävle

Skånes IF återkommer med sin motion att LOK-stödet endast skulle utgöras av antalet deltagare. Återigen avslås motionen. Basketbollförbundet motionerar att RS ska ”se över hur nuvarande stödsystem för hur barnidrotten (7-12 år) bättre kan anpassas för att stödja riktlinjerna i ’Idrotten vill’. Alternativt att helt ta bort LOK-stödet för 7-12 år då det snarare motverkar riktlinjerna i ’Idrotten vill’”. Basketbollförbundet föreslog vidare att ett ökat bidrag bör kunna ges till dem som satsar på rekrytering och ledarutbildning för våra ungdomsledare, idrottsskolor, samarbete med skolan och aktiviteter både för pojkar och för flickor. Även denna motion avskogs.

2003, Stockholm

Basketbollförbundet motionerar till RIM 2003 att även ledare över 20 år ska omfattas av LOK-stödet. RS skriver i sitt förslag till stämman att problem med definition av begreppet ledare gör att man anser att grundprincipen om ett enkelt bidragssystem, och att det nuvarande begreppet om att de bidragsberättigade skall vara i åldersintervallet 7-20 år, bör bibehållas. Motionen avslås.

Västerbottens IF motionerar att ge RS i uppdrag att se över reglerna för LOK-stödet vad gäller för sent inkomna ansökningar. Motionen bifalles.

2005, Västerås

Stockholms IF motionerar att uppdra till RS att utforma det statliga lokala aktivitetsstödet, så att det ger ett bättre stöd till den princip som föreslogs i programutkastet ”Idrotten vill”:

”För att stimulera ett livslångt idrottsintresse ska vi erbjuda barnen möjligheter att pröva på flera idrotter...Barn mår bra av och bör därför uppmuntras att utöva flera idrotter.”

Stämman bifaller RS förslag som innebär att avvakta den utredningen som genomförs och därefter i sitt beslut ta hänsyn till motionärens tankar.

Sammanfattning

Det statliga lokala aktivitetsstödet har i stort sett likadant ut sedan det inrättades 1971. Det har hela tiden varit ett stimulansbidrag till barn- och ungdomsverksamhet organiserad i föreningar. Beloppen har höjts ett antal gånger under de drygt tre decennier som bidraget har funnits. En jämförelse av kronans värde 1971 och 2004 visar att stödet har ökat totalt sett från 80,6 miljoner kronor 1971 (om man räknar om summan till 2004 års pengavärde) till 607 miljoner kronor 2004. Men om man ser på det minsta bidrag en föreningen kunde få för en träning 1971 jämfört med 2004 blir utvecklingen en annan. 1971 var bidraget endast baserat på sammankomster vilket innebar att en förening fick varken mer eller mindre än 10 kr per sammankomst, det motsvarade 67,20 kr 2004.

2004 var bidraget uppdelat i sammankomster och deltagare tillfällen och det minsta bidraget en förening kunde få var 45 kr.

De tre viktigaste förändringarna i stödets utformning är:

- 1977 sänktes nedre åldersgränsen för bidragsberättigade från tolv år till sju år.
- 1991 får RF överta och utforma reglerna för fördelningen till idrottsföreningarna. Bidraget delas upp i två delar, deltagartillfällen och sammankomster.
- 2002 sänktes den övre åldersgränsen från 25 år till 20 år.

De tidigare studier där LOK-stödet har behandlats är samstämmiga i att stödet står för mindre än en tiondel av föreningens intäkter. Men föreningarna upplever stödet mycket betydelsefullt, även om graden varierar något mellan olika idrotter. Nästan fyra av fem föreningar är nöjda med stödets utformning. Den kritik som förs fram är att stödets utformning premierar etablerade idrotter samt män och elitidrott.

Efter att RF fick ansvaret att utforma stödet har motioner från SF eller DF eller förslag från RS behandlats på varje RIM. Alla förslag till förändringar har avslagits eller remitterats till RS för utredning, utom 1997 då stämman beslutade om en sänkning av den övre från 25 år till 20 år samt att bidragsberättigad verksamhet ska vara ledarledd.

Nulägesanalys

För att kunna bedöma dagssituationen för det lokala aktivitetsstödet är det viktigt att göra en nulägesanalys. Detta görs med hjälp av den detaljerade LOK-stödsredovisning som numera finns att tillgå. Nulägesanalysen görs både ur ett ålders- och ett köns- perspektiv och avser 2003. Det är också värdefullt att titta på vad förändringen av den övre gränsen för bidragsberättigad ålder från 25 till 20 år har gett för effekt. Förändring skedde 2002 och det är därför av största intresse att jämföra 2001 med efterföljande år.

LOK-stödet i siffror

Andel LOK-stödstödsföreningar

10 551 idrottsföreningar erhöll statligt lokalt aktivitetsstöd 2003. Detta motsvarar cirka 50 procent av alla idrottsföreningar som fanns registrerade i RF:s föreningsregister det året.

Idrotter som har högst andel LOK-stödstödsföreningar.

1.	Brottning	96 %
2.	Konståkning	95 %
3.	Judo	84 %
4.	Fäktning	77 %
5.	Simning	77 %

Idrotter med lägst andel LOK-stödstödsföreningar.

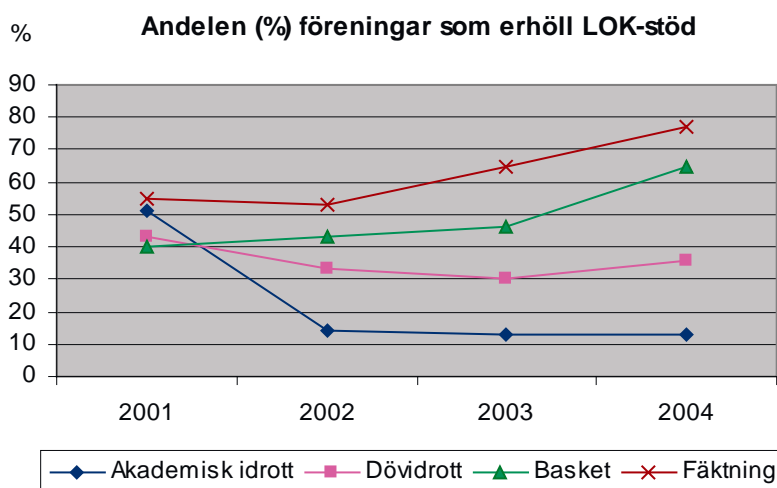
1.	Racerbåt	2 %
2.	Issegling	2 %
3.	Triathlon	6 %
4.	Gång	7 %
5.	Boule	8 %

Samtliga SF finns redovisade i bilaga 4 med såväl procent- som absoluta tal.

Siffrorna förklaras framförallt av att ovanstående idrotter har hög respektive låg andel föreningar som bedriver barn och ungdomsidrott. Specialidrottsförbundens varierande informationsinsatser om stödet påverkar delvis också andelen bidragssökande föreningar.

Förändring över tid

Sett över tid har andelen bidragssökande föreningar i vissa idrotter varierat. Exempel på detta visas i diagrammet nedan.

Totalt

Medlemmar i fem idrotter; fotboll, ishockey, ridsport, innebandy och gymnastik, utgör två tredjedelar av samtliga deltagartillfällen. Fotbollen står ensamt för drygt en tredjedel av alla redovisade deltagartillfällen. Fördelningen mellan tjejer och killar i antalet deltagartillfällen är cirka 60% -40% till killarnas fördel. Exkluderar man fotbollen, som har cirka 70% -30% fördelning mellan killar och tjejer, blir könsfördelningen nästan jämn (52% -48%). Detta visar vilken stor del av den totala idrotten i Sverige som är fotboll.

Pojkar

Även om deltagartillfällen inte talar om hur många unika deltagare en idrott har avslöjar de ändå en hel del om vilka som är de största idrotterna.

Föreningar i följande idrotter redovisar flest deltagartillfällen för pojkar:

1.	Fotboll	13,9 miljoner
2.	Ishockey	4,5 miljoner
3.	Innebandy	3,4 miljoner
4.	Basketboll	1,7 miljoner
5.	Handboll	1,7 miljoner
6.	Tennis	1,0 miljoner
7.	Simning	1,0 miljoner
8.	Budo	0,8 miljoner
9.	Bordtennis	0,7 miljoner
10.	Friidrott	0,6 miljoner

40,5 procent av alla deltagartillfällen för pojkar utförs av barn och ungdomar i fot-

bollsföreningar.

Bryter man ned pojkarnas åldersgrupper till 7-12 år, 13-16 år respektive 17 till 20 år får man samma ordning på idrotter, d v s fotboll som etta följt av ishockey och innebandy. Vid en jämförelse mellan pojkar och flickor finns det ett antal idrotter vars aktiva barn och ungdomar övervägande är pojkar. Följande tio idrotter redovisar högst andel deltagare tillfällen för pojkar:

1.	Ishockey	96,5 %
2.	Amerikansk fotboll	96,1 %
3.	Casting	94,0 %
4.	Bilsport	93,5 %
5.	Motorcykel	92,9 %
6.	Biljard	91,5 %
7.	Bandy	89,4 %
8.	Tyngdlyftning	86,7 %
9.	Styrkelyft	85,2 %
10.	Cykel	82,5 %

Samtliga dessa idrotter har även en klar majoritet män bland sina aktiva medlemmar totalt.

Flickor

Följande idrotter redovisar flest deltagare tillfällen för flickor:

1.	Fotboll	5,7 miljoner
2.	Ridsport	4,1 miljoner
3.	Gymnastik	1,9 miljoner
4.	Handboll	1,7 miljoner
5.	Simning	1,4 miljoner
6.	Basketboll	1,4 miljoner
7.	Innebandy	1,3 miljoner
8.	Friidrott	1,0 miljoner
9.	Tennis	0,6 miljoner
10.	Konståkning	0,5 miljoner

Hos flickorna har dock inte fotbollen någon särställning. 16,7 procent av alla deltagare tillfällen redovisas av fotbollsföreningar. Detta kan jämföras med ridsport och gymnastik vars föreningar har 12,0 respektive 5,6 procent av flickornas samtliga deltagare tillfällen. Tre i topp är densamma i åldersgrupperna 7-12 år samt 17-20 år. I åldersgruppen 13-16 år har basketboll klättrat upp som den idrott med tredje flest deltagare tillfällen.

Tittar man på de idrotter med högst andel deltagartillfällen från tjejer får man följande lista:

1.	Ridsport	96,7 %
2.	Konståkning	95,7 %
3.	Gymnastik	86,6 %
4.	Danssport	69,5 %
5.	Volleyboll	68,3 %
6.	Draghund	66,9 %
7.	Akademisk idrott	65,9 %
8.	Friidrott	64,0 %
9.	Mångkamp	63,8 %
10.	Simning	59,0 %

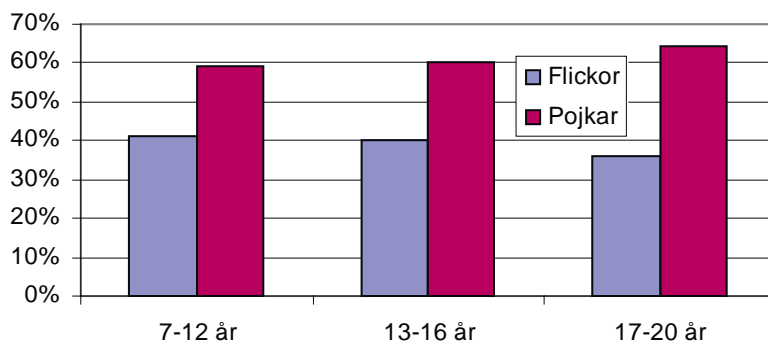
Ovanstående ordning följer på ett bra sätt den när det gäller andelen tjejer bland förbundens medlemmar.

Statistiken på antalet deltagare tillfällen tyder på att man genom att använda sig av ordningen i deltagare tillfällen också ger svar på vilka idrotter som har flest medlemmar.

Fördelning mellan pojkar och flickor

Så här ser fördelningen ut när det gäller deltagare tillfällen mellan pojkar och flickor i olika åldersgrupper:

Andelen flickor och pojkar i olika åldersgrupper

Den procentuella andelen killar är alltså ungefär 60 procent i samtliga åldersgrupper. Det bör dock upprepas att könsfördelningen mellan pojkar och flickor blir betydligt jämnare om redovisningen från fotbollsföreningar exkluderas.

För barn mellan 7 och 12 år

Följande idrotter redovisar flest deltagare tillfällen:

		Totalt 7-12 år
1.	Fotboll	9 292 932
2.	Ridsport	2 189 892
3.	Ishockey	1 955 143
4.	Innebandy	1 920 341
5.	Handboll	1 464 997
6.	Simning	1 328 235
7.	Gymnastik	1 274 574
8.	Basketboll	1 038 292
9.	Tennis	894 240
10.	Friidrott	678 268

De idrotter med jämnast fördelning i deltagare tillfällen mellan pojkar och flickor, d v s de deltagarmässigt mest jämställda idrotterna är basketboll, curling, handboll, orientering, skidor och skridsko.

De idrotter som med störst procentuell andel domineras av pojkar är i nämnd ordning:

Ishockey	96,5 %
Motorcykel	92,2 %
Casting	91,2 %
Amerikansk fotboll	91,0 %
Biljard	89,6 %

Motsvarande idrotter som domineras av flickor är:

Ridsport	96,4 %
Konståkning	95,4 %
Gymnastik	86,7 %
Draghund	79,0 %
Mångkamp	75,5 %

För barn mellan 13 och 16 år

Flest deltagare tillfällen redovisar:

		Totalt 13-16 år
1.	Fotboll	7 294 226
2.	Innebandy	1 942 560
3.	Ishockey	1 818 900
4.	Ridsport	1 627 755
5.	Handboll	1 415 771
6.	Basketboll	1 393 556
7.	Simning	749 739
8.	Gymnastik	568 196
9.	Tennis	549 640
10.	Friidrott	533 827

60,1 procent av alla deltagartillfällen har genomförts av pojkar. Följaktligen har 39,9 procent av alla tillfällen utövats av flickor.

De idrotter som domineras av killar med avseende på deltagare tillfällen är i nämnd ordning

Ishockey	96,7 %
Amerikansk fotboll	96,6 %
Bilsport	95,4 %
Casting	93,3 %
Motorcykel	93,3 %

Motsvarande idrotter som domineras av flickor är:

Ridsport	97,6 %
Konståkning	96,7 %
Gymnastik	88,2 %
Akademisk idrott	86,4 %
Gång	83,8 %

De mest jämställda idrotterna med avseende på deltagare tillfällen är handboll, triathlon, frisbee, basketboll, dövidrott, skridsko, orientering, klättring, draghund och skidor.

För ungdomar mellan 17 och 20 år

I denna åldersgrupp redovisar föreningar tillhörande följande idrotter flest deltagare-tillfällen totalt:

		Totalt 17-20 år
1.	Fotboll	3 039 148
2.	Ishockey	854 924
3.	Innebandy	816 825
4.	Basketboll	653 657
5.	Handboll	438 948
6.	Ridsport	430 251
7.	Gymnastik	370 374
8.	Friidrott	368 619
9.	Simning	271 499
10.	Budo	269 168

64,2 procent av alla deltagartillfällen har genomförts av killar. Detta betyder att tjejerna genomfört 35,8 procent av alla deltagarettillfällen.

De idrotter som domineras mesta av killar med avseende på deltagarettillfällen är i nämnd ordning

Casting	99,8 %
Ishockey	96,7 %
Amerikansk fotboll	96,5 %
Motorcykel	94,5 %
Bilsport	92,1 %

Motsvarande idrotter med kvinnlig dominans är:

Ridsport	97,7 %
Konståkning	95,5 %
Gymnastik	84,0 %
Friidrott	70,0 %
Danssport	68,5 %

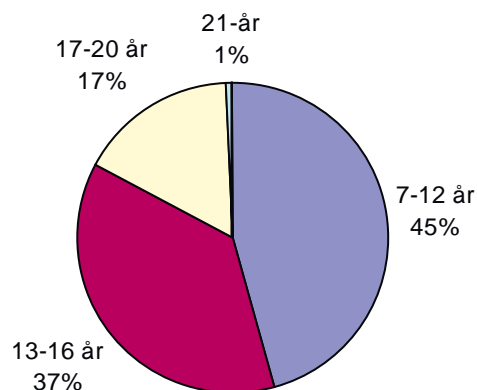
Skridsko, curling, handboll, bob och rodel, korpen, skidskytte, orientering och simning är de mest jämställda idrotterna i denna åldersgrupp sett till deltagarettillfällen.

Jämförelser mellan olika åldersgrupper

Jämför man åldersgrupperna 7-12 år, 13-16 år respektive 17-20 år finns 45,5 procent av samtliga deltagarettillfällen i gruppen 7-12 år, 37,4 procent i gruppen 13-16 år samt 16,6 procent mellan 17-20 år. Dessutom finns 0,6 procent av deltagarettillfällena bland utövare

som är 21 år eller äldre. Detta beror framförallt på att handikapp redovisar deltagare tillfällen i denna grupp. Föreningar som bedriver handikapp- och dövdrift har ingen övre åldersgräns för att få statligt lokalt aktivitetsstöd.

Fördelning av deltagare tillfällen

De idrotter som har störst andel redovisade i åldersgruppen 7-12 år är:

1.	Gång	81,4 %
2.	Issegling	71,0 %
3.	Racerbåt	70,6 %
4.	Judo	64,9 %
5.	Konståkning	63,6 %

Noteras bör att issegling och racerbåt redovisar väldigt få deltagartillfällen totalt.

De idrotter som har störst andel redovisade i åldersgruppen 13-16 år är:

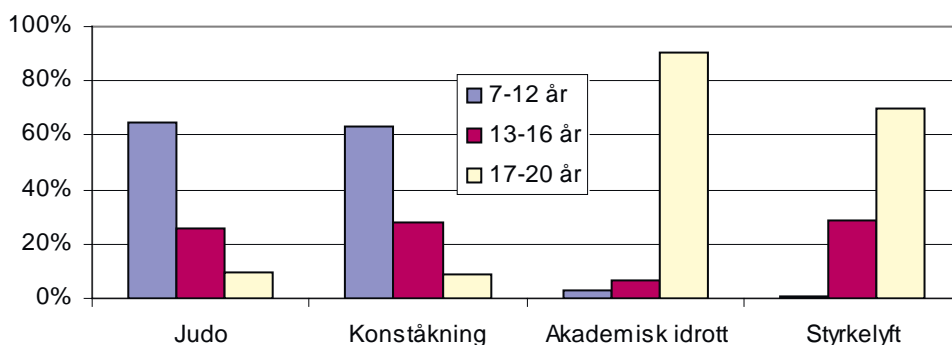
1.	Biljard	67,8 %
2.	Casting	62,1 %
3.	Triathlon	53,5 %
4.	Kanot	49,5 %
5.	Skidskytte	48,9 %

De idrotter som har störst andel redovisade i åldersgruppen 17-20 år är:

1.	Akademisk idrott	90,3 %
2.	Styrkelyft	70,1 %
3.	Korpen	61,9 %
4.	Tyngdlyftning	58,9 %
5.	Amerikansk Fotboll	49,8 %

Handikappidrott har 73,6 procent och dövidrott har 59,4 procent av deltagare tillfällena redovisade i gruppen 21 år eller äldre. Det beror på att just handikappidrott och dövidrott enligt beslut inte har någon övre åldersgräns för att vara berättigad till statligt lokalt aktivitetsstöd.

Deltagare tillfällena i olika åldersgrupper

Åldersfördelningen mellan olika idrotter kan variera kraftigt. Diagrammet visar exempel på stora variationer mellan olika idrotter.

Nyckeltal för 2003

Tittar man på hur många sammankomster en idrott har i förhållande till antalet föreningar som sökt LOK-stöd får man fram ett intressant nyckeltal. Nyckeltalet ger en indikator på hur aktiv verksamhet för barn och ungdomar som idrotten har.

Så här ser 10-i-topp-listan ut när det gäller *antalet sammankomster per förening som sökt LOK-stöd*.

1.	Akademisk idrott	2039
2.	Simning	1215
3.	Basketboll	1174
4.	Ishockey	998
5.	Tennis	924
6.	Ridsport	876
7.	Handboll	873
8.	Fotboll	784
9.	Konståkning	585
10.	Innebandy	501

Tabellen visar att akademisk idrott står i särklass vilket betyder att föreningar som tillhör detta förbund har ofta många träningsgrupper.

Tittar man istället på *antalet deltagare tillfällen per LOK-stödsförening* får man in ytterligare två möjliga faktorer som förklarar resultaten; nämligen hur stora föreningar idrotten har, samt hur många gånger i veckan som varje utövare tränar:

1.	Basketboll	11697
2.	Ishockey	11274
3.	Akademisk idrott	9964
4.	Simning	9154
5.	Handboll	8972
6.	Fotboll	7892
7.	Ridsport	6087
8.	Innebandy	5657
9.	Tennis	4602
10.	Amerikansk fotboll	4267

Föreningar i basketboll och ishockey redovisar i genomsnitt mer än 11 000 deltagare tillfällen per LOK-stödsförening, vilket betyder att dessa i hög utsträckning har stora träningsgrupper.

Akademisk idrott, basketboll, ishockey, simning är de idrotter som ligger i topp både när det gäller sammankomster per förening och deltagare tillfällen per förening. Det borde betyda att föreningar i dessa idrotter som erhåller lokalt aktivitetsstöd också har en omfattande barn- och ungdomsverksamhet.

Tittar man på ett tredje nyckeltal, utbetalt per förening, får man en kombination av ovanstående nyckeltal. Utbetalningens belopp beror både på antalet sammankomster och på antalet deltagare tillfällen.

1.	Akademisk idrott	120 596 kr
2.	Basketboll	114 149 kr
3.	Ishockey	106 999 kr
4.	Simning	95 987 kr
5.	Handboll	86 945 kr
6.	Fotboll	76 824 kr
7.	Ridsport	65 348 kr
8.	Tennis	55 297 kr
9.	Innebandy	53 701 kr
10.	Konståkning	44 947 kr

Det är även av intresse att se hur många deltagare tillfällen som går på varje sammankomst för föreningar i respektive idrott. Följande tio idrotter redovisar högst siffror enligt denna rangordning.

1.	Dövidrott	12,6
2.	Racerbåt	12,1
3.	Ishockey	11,3
4.	Innebandy	11,3
5.	Taekwondo	10,9
6.	Amerikansk fotboll	10,9
7.	Skolidrott	10,7
8.	Triathlon	10,5
9.	Handboll	10,3
10.	Judo	10,1

Förutom kategoriförbunden tillåter ovanstående idrotters utformning och anläggningar att verksamheten kan genomföras med många deltagare på få ledare.

Lägst genomsnittligt antal deltagare tillfällen per sammankomst (cirka fem stycken) redovisar föreningar i akademisk idrott, tennis och skridsko. Den låga siffran för akademisk idrott beror antagligen på att det här finns en stor andel ej bidragsberättigade personer över 20 år för varje sammankomst. Förklaringen av de två övriga idrotternas låga tal kan bero på att tennis och skridskos förutsättningar begränsar möjligheten att ha många deltagare per aktivitet.

Sammanfattning

Några få idrotter står för en stor andel av samtliga deltagare tillfällen. Fotbollen har en särställning bland idrotter både när det gäller sammankomster och deltagare tillfällen. Drygt en tredjedel av alla sammankomster/deltagare tillfällen kommer från fotbollsföreningar. Både för pojkar och flickor och i samtliga åldersgrupper (7-12, 13-16, 17-20) är fotbollen störst. Generellt sett redovisar lagidrotter fler deltagare tillfällen än individuella idrotter.

Cirka 40 procent av alla deltagare tillfällen utgörs av flickor. Exkluderar man fotbollen, som är i särställning när det gäller pojkars aktiviteter, är andelen tjejer 48 procent. De mest enkönade idrotterna när det gäller deltagare tillfällen är ishockey för pojkar och ridsport för tjejer. Mer än 96 procent av hockeys deltagare tillfällen är pojkars och lika stor andel av ridsportens deltagare tillfällen är flickors.

Näst efter fotbollen är ridsporten störst mellan 7 och 12 år, innebandy mellan 13 och 16 år samt ishockey mellan 17 och 20 år.

Jämför man redovisade deltagare tillfällen mellan de olika åldersgrupperna 7-12 år, 13-16 år respektive 17-20 år har gång störst procentuell andel i den yngsta åldersgruppen. Åldersgruppen 13-16 år har störst procentuell andel hos biljardföreningar och för

gruppen 17-20 år redovisas flest deltagare tillfällen för ungdomar vars föreningar tillhör akademisk idrott. En fullständig lista över sammankomster och deltagare tillfällen för pojkar respektive flickor i olika åldersgrupper fördelat per SF återfinns i bilaga 5.

Rangordnar man flest sammankomster per LOK-stödsförening och deltagare tillfällen per LOK-stödsförening samt utbetalt per förening toppas de av akademisk idrott, basketboll, ishockey och simning. När det gäller nyckeltalet deltagare tillfällen per sammankomst blir bilden en annan. Då ligger dövidrott och racerbåt högst upp.

Förändring mellan 2001 och 2002

Sammankomster och deltagare tillfällen totalt

Totalt redovisades drygt 6,7 miljoner bidragsberättigade sammankomster från landets idrottsföreningar 2001. 2002, då den övre bidragsberättigade åldern sjunkit från 25 år till 20 år, hade de redovisade sammankomsterna minskat med fyra procent till knappt 6,5 miljoner sammankomster. Under samma period hade antalet redovisade deltagare tillfällen ökat med 1,7 procent från drygt 56,7 miljoner till nästan 57,8 deltagare tillfällen.

Förändringen har påverkat olika idrotter och geografiska områden varierar vilket nedanstående analys visar.

Sammankomster fördelat på distrikt

Totalt har antalet sammankomster sjunkit med 3,6 procent. Störst minskning hade Västernorrland och Västerbotten som visade en minskning av antalet sammankomster med 11,3 respektive 15,6 procent. Den stora minskningen i Västerbotten förklaras delvis av att idrottsföreningen IKSU, som förmodligen är den största föreningen i distriktet, har en stor andel av sina utövare mellan 20 och 25 år och tappade därför följaktligen en stor del av sina sammankomster mellan 2001 och 2002.

Sammankomster

	2001	2002	Förändring
	Antal	Antal	Procent
Blekinge	149 522	140 269	-6,2%
Dalarna	228 750	207 916	-9,1%
Gotland	53 765	50 404	-6,3%
Gästrikland	155 130	140 098	-9,7%
Halland	214 744	212 390	-1,1%
Hälsingland	109 176	108 561	-0,6%
Jämtland/Härjedalen	82 739	74 883	-9,5%
Norrbottn	202 781	201 061	-0,8%
Skåne	875 771	849 001	-3,1%
Småland	562 996	556 618	-1,1%
Stockholm	1 222 232	1 238 518	1,3%
Södermanland	224 711	206 363	-8,2%
Uppland	270 548	272 911	0,9%
Värmland	238 611	233 107	-2,3%
Västerbotten	250 768	211 593	-15,6%
Västergötland	365 880	378 568	3,5%
Västernorrland	278 615	247 233	-11,3%
Västmanland	161 018	161 834	0,5%
Västsvenska	680 918	620 837	-8,8%
Örebro	127 975	121 881	-4,8%
Östergötland	254 509	237 626	-6,6%

Deltagaretilfällena fördelat på distrikt

Antalet deltagaretilfällena har däremot ökat mellan 2001 och 2002 från 56,7 till 57,8 miljoner deltagaretilfällena, d v s med 1,7 procent. Störst ökning finns i Västergötland, Värmland och Stockholm. Noterbart är att Värmland minskat antalet sammankomster med 2,3 procent men samma period ökat antalet deltagaretilfällena med 6,0 procent.

Deltagartillfällena

	2001 Antal	2002* Antal	Förändring Procent
Blekinge	1 071 233	1 018 912	-4,9%
Dalarna	1 810 047	1 772 090	-2,1%
Gotland	410 150	398 352	-2,9%
Gästrikland	1 058 739	1 026 337	-3,1%
Halland	1 921 028	1 937 314	0,8%
Hälsingland	866 873	901 929	4,0%
Jämtland/Härjedalen	673 811	668 404	-0,8%
Norrbottn	1 944 660	1 959 517	0,8%
Skåne	7 419 754	7 394 798	-0,3%
Småland	4 661 150	4 789 566	2,8%
Stockholm	10 675 395	11 437 319	7,1%
Södermanland	2 026 740	1 926 477	-4,9%
Uppland	2 454 127	2 436 685	-0,7%
Värmland	1 877 148	1 990 310	6,0%
Västerbotten	2 299 161	2 121 395	-7,7%
Västergötland	3 471 288	3 664 483	5,6%
Västernorrland	2 013 807	1 862 552	-7,5%
Västmanland	1 579 829	1 572 066	-0,5%
Västsvenska	5 578 526	5 441 922	-2,4%
Örebro	1 208 681	1 180 381	-2,3%
Östergötland	2 374 397	2 277 506	-4,1%

* 13 månader

Tittar man på antalet deltagaretilfällena per förening leds listan av Stockholm. Där har i snitt varje idrottsförening 3905 deltagaretilfällena under ett år. Fördelat på 52 veckor betyder det att en snittförening i Stockholm har 75 deltagaretilfällena per vecka.

Som jämförelse har en förening på Gotland i snitt endast 1943 deltagartillfällena per år. Omräknat motsvarar detta 37 deltagaretilfällena per vecka. En förklaring till skillnaden är att idrottsföreningarna i Stockholm generellt sett har fler medlemmar än de på Gotland.

En anledning till att antalet deltagartillfällena ökade mellan 2001 och 2002 är att tillåten bidragsberättigad gruppstorlek steg från 25 till 30 personer.

Det som är viktigt att ha i åtanke vid jämförelser mellan åren, både när det gäller sammankomster och deltagaretilfällena, är att 2002 bestod av 13 månader p g a att de nya reglerna då infördes.

De procentuella förändringarna av sammankomster och deltagare tillfällen i distrikten kan knappast förklaras av förändringen i bidragsfördelningen. Undantaget är Västerbotten där den medlemsmässigt mycket stora universitetsföreningen IKSU på ett tydligt sätt påverkar distriktets redovisade siffror.

Sammankomster fördelat på specialidrottsförbund

De idrotter som blev de stora förlorarna av att sänka bidragsberättigad ålder från 25 till 20 år var

1.	Akademisk idrott	-79,6 %
2.	Frisbee	-75,9 %
3.	Bob/rodel	-73,7 %
4.	Landhockey	-51,3 %
5.	Bangolf	-39,5 %
6.	Korpen	-39,2 %
7.	Baseboll	-39,1 %
8.	Tyngdlyftning	-36,6 %
9.	Varpa	-34,3 %
10.	Rodd	-34,0 %

Detta är alltså rimligtvis idrotter där en betydande del av verksamheten utövas av aktiva mellan 20 och 25 år. Det som ändå bör tas i beaktande är att ovanstående idrotter, med undantag av akademisk idrott och korpen, är sådana som sammanlagt redovisar få sammankomster.

Det finns dock några idrotter som ökade antalet deltagare tillfällen mellan 2001 och 2002. Dessa är:

Issegling*	+ 182,2 %
Dövidrott	+ 176,2 %
Amerikansk Fotboll	+ 29,1 %

* få föreningar

Dövidrott påverkades inte av förändrade bidragsregler eftersom att dessa föreningar även får bidrag för vuxenaktiviteter.

Sammanfattning

Mellan 2001 och 2002 har antalet sammankomster totalt sett sjunkit med 3,6 procent. Fördelat på distrikt finns den procentuellt största minskningen hos föreningar i Väster-norrland och i Västerbotten. I Stockholm, Uppland, Västergötland och Västmanland har däremot antalet redovisade sammankomster ökat.

Antalet deltagare tillfällen har ökat med 1,7 procent mellan 2001 och 2002. Detta trots att bidragsberättigad ålder under denna period har sjunkit från 25 till 20 år. Dock ska

man ha i åtanke att bidragsberättigad gruppstorlek ökade från 25 till 30 personer under perioden samt att år 2002 bestod redovisningen av 13 månader.

Föreningar i Stockholm redovisar i snitt flest antal deltagare tillfällen per år och förening, 3905, vilket är dubbelt så många som redovisas för föreningar på Gotland.

Tittar man på SF så var akademisk idrott, frisbee och bob/rodel de idrotter som tappade mest i antalet sammankomster när bidragsberättigad ålder sjönk från 25 till 20 år.

Förändring mellan 2002 och 2004

Gruppindelning

Hur har då de olika idrotterna utvecklats efter 2002 när det gäller sammankomster och deltagare tillfällen?

Vi skulle kunna dela upp specialförbunden i tre grupper som vi kallar för "ökar", "stabila" och "minskar". I gruppen "ökar" finns idrotter vars föreningars sammankomster/ deltagare tillfällen ökat med mer än 20 procent eller mer mellan 2002 och 2004. Gruppen "minskar" består av idrotter som under samma period minskat med mer än 20 procent. Övriga SF hamnar i gruppen "stabila" d v s de ligger i förändringsintervallet -20 till +20 procent.

Sammankomster

Tittar man på antalet sammankomster hamnar följande idrotter i gruppen "ökat".

Draghund	+ 822 %
Amerikansk fotboll	+ 98 %
Klättring	+86 %
Bob och rodel	+ 40 %
Casting	+ 34 %
Golf	+ 34 %
Rugby	+ 31 %
Dövidrott	+ 25 %
Gång	+ 22 %
Basketboll	+ 22 %

Den stora ökningen av draghund beror på att föreningar tillhörande detta förbund endast redovisade 23 sammankomster 2002. Två år senare redovisades 212 sammankomster vilket ger en extrem hög procentuell ökning fastän ökningen av antalet sammankomster endast är 189 stycken. Bland övriga idrotter i gruppen "ökat" redovisar fyra, amerikansk fotboll, golf, rugby och basketboll fler än 1000 sammankomster 2004. Flest redovisar basket med drygt 60 000 sammankomster.

Tittar man istället på de idrotter vars föreningar totalt sett har minskat antalet sammankomster mellan 2002-2004 finner man följande lista:

Issegling	- 97 %
Biljard	- 59 %
Curling	- 55 %
Varpa	- 46 %
Flygsport	- 43 %
Tyngdlyftning	- 33 %
Bangolf	- 25 %
Skridsko	- 22%

Cykel	- 22 %
Triathlon	- 22 %
Skidskytte	- 21 %

Bland dessa idrotter redovisar inget fler än 10000 sammankomster och endast ett, tyngdlyftning, fler än 5000 sammankomster (5097 sammankomster). Bland idrotter med fler än 10000 sammankomster 2004 är det bandy (13582 sammankomster) och ishockey (62033 sammankomster) som procentuellt sett minskat mest mellan 2002 och 2004. Bandy tappade 19 procent och ishockey 13 procent under denna period.

Deltagaretilfällen

När det gäller deltagaretilfällen hamnar följande idrotter i gruppen ”ökat”:

Draghund	+720 %
Amerikansk fotboll	+ 66 %
Klättring	+ 54 %
Bob och rodel	+ 50 %
Rugby	+ 34 %
Dövidrott	+ 32 %
Casting	+ 27 %
Basketboll	+ 26 %
Golf	+ 24 %
Segling	+ 24 %
Gång	+ 24 %
Bilsport	+ 21 %

Som man kan se är det i stort sett samma idrotter som återfinns i gruppen ”ökat” både när det gäller sammankomster och deltagaretilfällen.

I gruppen ”minskat” med avseende på deltagaretilfällen hamnar följande idrotter.

Issegling	- 98 %
Biljard	-66 %
Curling	- 61 %
Triathlon	- 55 %
Flygsport	- 44 %
Varpa	- 40 %
Tyngdlyftning	- 40 %
Akademisk idrott	- 33 %
Vattenskidor	- 21 %

Bland dessa idrotter redovisar två, akademisk idrott och tyngdlyftning, fler än 50 000

deltagaretilfällen med 84 000 respektive 65 000 sammankomster. Övriga idrotter på listan kan betraktas som småidrotter när det gäller barn och ungdomsverksamhet. Bland de något större idrotterna är det även här bandy (-17 %) och ishockey (-11 %) som har tappat en del deltagaretilfällen mellan 2002 och 2004.

Sammanfattning

Bland de någorlunda stora idrotterna är det golf och basketboll som har ökat mest när det gäller deltagaretilfällen och sammankomster mellan 2002 och 2004.

Bland förlorarna under motsvarande period återfinns i huvudsak små idrotter. Dock har akademisk idrott minskat i antalet deltagaretilfällen. Bandy och ishockey har tappat i både antalet deltagaretilfällen och sammankomster mellan 2002 och 2004.

Idrottsföreningars upplevelser av LOK-stödet – en kvantitativ studie

För att få kunskap om hur landets idrottsföreningar upplever det statliga LOK-stödet genomfördes dels en kvantitativ enkätstudie, dels en kvalitativ intervjustudie. För att få hjälp med studierna kontaktades GIH.

Två studenter, Jacob Hedlund och Mats Kärrström, hjälpte till med utskick av enkäter till de utvalda idrottsföreningarna. Deras examensarbete från lärarutbildningen med denna enkätstudie som grund blev klar sommaren 2005. Efter denna tidpunkt kom det in svar från ytterligare cirka 100 föreningar. Totalt består studien av 646 idrottsföreningar som får statligt lokalt aktivitetsstöd. Vi valde därför att göra nya bearbetningar och analyser kring undersökningens resultat. Dessa finns redovisade i nästföljande kapitel. Handledare till ovan nämnda examensarbete var Pia Lundquist Wanneberg. Pia fick sedan uppdraget att genomföra den uppföljande kvalitativa intervjustudien.

Syfte och frågeställningar

Syftet med studien var att få kunskap om hur idrottsföreningar upplever LOK-stödet. Följande frågeställningar formulerades:

- Hur fördelas det statliga LOK-stödet i föreningarna?
- Hur anser föreningarna att arbetet med aktivitetskort fungerar?
- Vad betyder LOK-stödet för föreningarna?
- Anser föreningarna att LOK-stödet är ett rättvist system för att fördela pengar till ungdomsidrotten?
- Finns det någon skillnad mellan olika typer av föreningar?

Metod och urval

Studiens genomfördes med hjälp av postala enkäter. Enkäten skickades ut till 2000 slumpvis utvalda svenska idrottsföreningar som får statligt LOK-stöd.

Urvalet begränsades till föreningar inom RF-anslutna idrotter, vilka finns registrerade i RF:s föreningsregister. Med utgångspunkt från en framlottad siffra valdes var tionde av landets cirka 20000 idrottsföreningar slumpmässigt ut.

För att kunna få ut maximalt av studien och förfina analysen gjordes ett antal grupperingar av de föreningar som svarade på enkäten:

- Lagidrotter respektive individuella idrotter
- Små respektive stora föreningar
- Flersektionsföreningar
- Föreningar med stor respektive liten omsättning
- Föreningar med hög respektive låg andel lokalt aktivitetsstöd
- Elitföreningar
- Fotbollsföreningar

Lagidrotter respektive individuella idrotter

14 av de 67 SF-idrotterna har kodats som lagidrotter, nämligen

- Amerikansk fotboll
- Bandy
- Baseboll och softboll
- Basketboll
- Boule
- Curling
- Danssport
- Fotboll
- Frisbee
- Handboll
- Innebandy
- Ishockey
- Rugby
- Volleyboll

Totalt ingår 287 av studiens 646 föreningar i denna grupp. Mer än hälften av dessa (180 föreningar) sysslar med fotboll medan 70 ägnar sig åt innebandy.

417 föreningar går att hänföra till kategorin individuella idrotter. De största grupperna här var gymnastik, bordtennis och ridsport i nämnd ordning (50, 48 respektive 41 föreningar).

Den uppmärksamme läsaren har konstaterat att summan av antalet föreningar i de olika grupperna överstiger studiens totala antal. Skälet är att vissa föreningar, genom olika sektioner, kan tillhöra båda grupperna.

Små respektive stora föreningar

Indelningen har här gjorts på följande sätt:

- Små föreningar är föreningar med färre än 100 medlemmar. 155 föreningar eller 24 procent tillhörde denna grupp
- Stora föreningar är följaktligen de föreningar som har mer än 500 medlemmar. Det rörde sig om 150 stycken eller 23 procent.

Flersektionsföreningar

174 (27%) av studiens 646 föreningar svarade att man var flersektionföreningar, d v s att man bedriver fler än en idrott i föreningen. I gruppen finns 86 fotbollssektioner, 49 innebandy, 39 skidor, 32 gymnastik och 30 bordtennissektioner.

Stor- respektive liten omsättning

Till föreningar med stor omsättning räknas här föreningar som omsätter mer än 1 miljon kronor per år. Totalt hamnade 151 föreningar i denna grupp. 64 av dessa är fotbollsfore-

ningar, 16 ishockeyföreningar och 14 innebandyföreningar. Föreningar som har en årlig omsättning understigande 100 000 kronor klassas som "liten omsättning". 136 föreningar har enligt denna definition en låg omsättning. 16 bordtennisföreningar och 16 innebandyföreningar tillhör gruppen. Noterbart är att det endast finns 11 fotbollsklubbar med liten omsättning i studien.

Hög- respektive låg andel statligt lokalt aktivitetsstöd.

I en av enkätens frågor bad vi föreningen uppskatta hur stor del (%) av föreningens intäkter som kommer från det statliga lokala aktivitetsstödet. I en grupp placerade vi föreningar vars intäkter till minst 25 procent bestod av det statliga lokala aktivitetsstödet. 96 föreningar hamnade där. 24 av dessa var fotbollsföreningar, 17 innebandy 13 basketboll samt 10 gymnastikföreningar. I en annan grupp placerade vi föreningar där det statliga lokala aktivitetsstödet högst var 5 procent av föreningens totala intäkter. 110 föreningar, varav 20 fotbollsföreningar, 11 orienteringsklubbar och 10 golfklubbar hamnade i gruppen.

Elitföreningar

De 198 (31%) föreningar som svarat ja på frågan om man bedriver elitverksamhet på seniornivå placerades i denna grupp. Det man inte får glömma bort i sammanhanget är att föreningens egna subjektiva bedömning avgör om klubben ska klassas som elitförening.

44 av föreningarna var fotbollsföreningar. I övrigt var det en ordentlig blandning från alla möjliga idrotter.

Fotbollsföreningar

Eftersom 179 föreningar eller 28 procent av föreningarna svarade att man bedrev fotboll får fotbollsföreningar även ingå i en egen grupp.

Elva jämförelsegrupper

Sammanfattningsvis innebär detta att vi i studien, förutom totalgruppen har följande elva grupper att jämföra resultat mellan:

- Individuella idrotter
- Lagidrotter
- Små föreningar
- Stora föreningar
- Flersektionsföreningar
- Stor omsättning d v s föreningar med en årlig omsättning högre än en miljon kronor.
- Liten omsättning d v s föreningar med en årlig omsättning lägre än 100 000 kr,
- Statligt lokalt aktivitetsstöd minst 25 procent
- Statligt lokalt aktivitetsstöd högst 5 procent
- Elitföreningar
- Fotbollsföreningar

Resultat

Antal medlemmar

En förening har i genomsnitt 394 medlemmar varav 272 eller 69 procent av dessa är aktiva medlemmar. Antal medlemmar är högre än för genomsnittsföreningen i Sverige. Enligt studien ”Idrottens föreningar” har en svensk idrottsförening i medeltal 272 medlemmar. Förklaringen till denna skillnad bör bero på att föreningar som får lokalt aktivitetsstöd och som följaktligen bedriver barn och ungdomsverksamhet generellt sett har fler medlemmar än föreningar med enbart vuxenverksamhet.

Andelen aktiva medlemmar är dock även i den ovan nämnda studien om ”idrottens föreningar” 69 procent.

Flest medlemmar i genomsnitt har logiskt nog gruppen ”stora föreningar” (1035) och föreningar med omsättning över en miljon kronor (889). Även flersektionsföreningar har generellt sätt många medlemmar.

Följaktligen har de två grupperna ”små föreningar” och föreningar med en omsättning lägre än 100 000 kr minst antal medlemmar (66 respektive 131 medlemmar).

Lagidrotter har i genomsnitt fler medlemmar än föreningar i individuella idrotter (488 jämfört med 343 medlemmar).

Mer intressant är då att i föreningar där det statliga lokala aktivitetsstödet överstiger 25 procent av föreningens totala intäkter är medlemsantalet oftast lågt. I medeltal finns det 230 medlemmar i dessa föreningar.

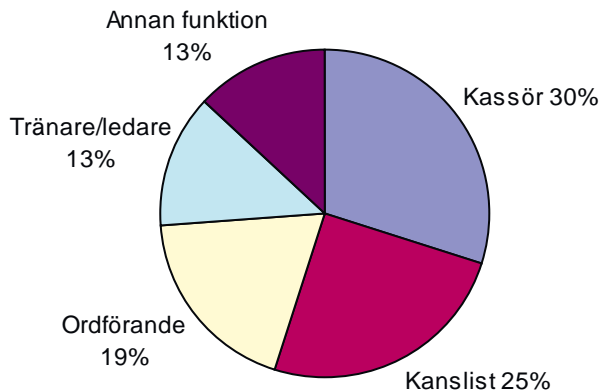
Förutom vuxengruppen (äldre än 20 år) återfinns flest medlemmar i genomsnitt i ålderskategorin 7-12 år. 27 procent av de aktiva medlemmarna finns i denna grupp.

	Flickor %	Pojkar %	Totalt %
< 7 år	5	5	10
7-12 år	12	15	27
13-16 år	8	10	18
17-20 år	4	5	9
> 20 år	17	19	36
Totalt	42	58	100

Uppgiftslämnare

För drygt 30 procent av föreningarna är det kassören som är uppgiftslämnaren av det lokala aktivitetsstödet. Näst vanligast är att en kanslist är uppgiftslämnare (25%) och i tredje hand är ordförande uppgiftslämnare (19%). Det är emellertid inte speciellt vanligt att tränaren/ledaren får denna uppgift (i 13% av föreningarna).

Uppgiftslämnare av det lokala aktivitetsstödet

Man ser ett tydligt mönster när det gäller uppgiftslämnare, både när det gäller det lokala aktivitetsstödet och det aktuella frågeformuläret. Ju större föreningen är desto vanligare är det att en kanslist lämnar uppgifter och i mindre föreningar är det kassör eller ordförande som är uppgiftslämnare. Detta beror säkerligen på att mindre föreningar inte har någon anställd kanslist.

Utländsk bakgrund

Endast 19 föreningar eller 3 procent av föreningarna svarar ja på frågan om majoriteten (över 50%) av deras medlemmar har utländsk bakgrund. Eftersom att det finns en ganska stor andel med invandrarbakgrund i landets idrottsföreningar tyder resultatet på att dessa är väl integrerade med svenska ungdomar, i alla fall på papperet.

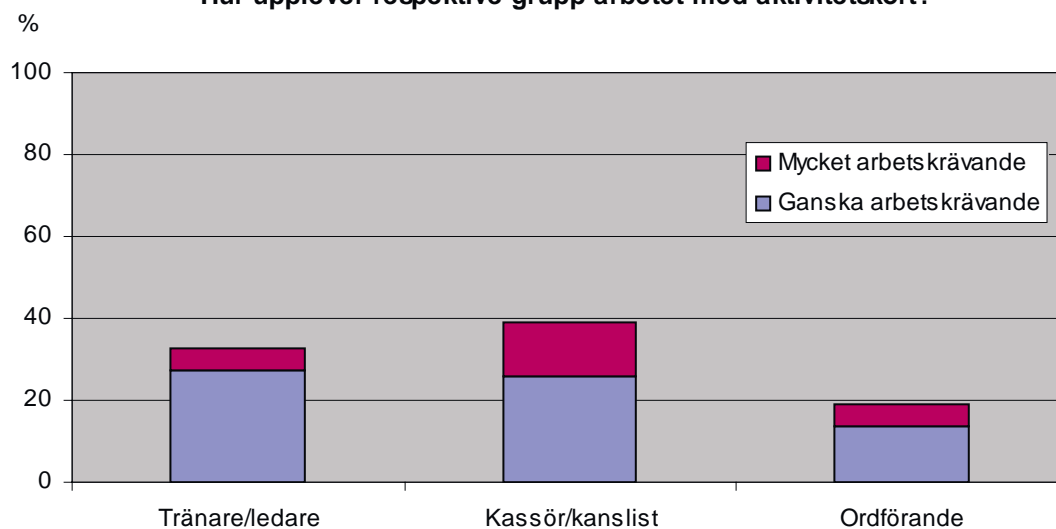
De grupper med störst andel föreningar där majoriteten har utländsk bakgrund är fotbolls-föreningar och föreningar där det statliga lokala aktivitetsstödet andel av föreningens totala intäkter uppgår till minst 25 procent.

Bland de föreningar där det statliga lokala aktivitetsstödet är högst fem procent av totala intäkterna är det bara en förening som har majoriteten av medlemmarna med utländsk bakgrund.

Arbetet med närvaro/aktivitetskort

Jämför man tränare/ledare med kassör/kanslist och ordförande upplever kassör/kanslisten generellt sätt det som mest arbetskrävande. 39 procent av dessa upplever arbetet med närvaro/aktivitetskort för det lokala aktivitetsstödet som ganska eller mycket arbetskrävande. Motsvarande siffra för tränare/ledare är 33 procent och för ordförande 19 procent. Det är dock bara 13 procent av kassören/kanslisten som upplever det som mycket arbetskrävande. I sammanhanget är det viktigt att komma ihåg att frågan är ställd så att han/hon som svarar på enkäten får ange hur han/hon tror att de olika grupperna upplever uppgiftslämnandet. Eftersom uppgiftslämnaren oftast är kassör/kanslist bör det ju också vara den personen som upplever det arbetskrävande i högst utsträckning.

Hur upplever respektive grupp arbetet med aktivitetskort?

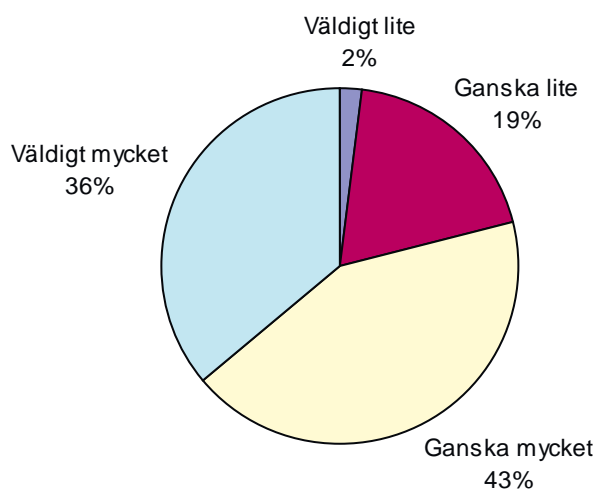

Uppgiftslämnandet upplevs som mer arbetskrävande i stora än i små föreningar, något mer arbetskrävande i individuella idrotter än i lagidrotter samt mer arbetskrävande i föreningar där det lokala aktivitetsstödet utgör en stor andel av de totala intäkterna.

LOK-stödets betydelse

36 procent av föreningarna svarar "Väldigt mycket, vi skulle inte klara oss utan" på frågan om vad det statliga lokala aktivitetsstödet betyder för deras förening. 44 procent svarar "Ganska mycket, det är en betydande inkomstkälla". "Ganska lite, det ger ett visst tillskott i kassan" svarar 19 procent studien föreningar. Endast två procent tycker att det statliga lokala aktivitetsstödet betyder "väldigt lite, obetydligt" för deras förening. Fyra av fem (80 procent) av de föreningar som ingår i studien svarar alltså att det statliga lokala aktivitetsstödet betyder ganska eller väldigt mycket för föreningen.

Vad betyder det lokala aktivitetsstödet för din förening?

Resultaten visar på att det statliga lokala aktivitetsstödet har störst betydelse för lagidrottsföreningar, fotbollsföreningar, föreningar med en omsättning överstigande 1 miljon kronor, stora föreningar, samt föreningar där stödet utgör störst andel av intäkterna. I dessa grupper anser ungefär nio av tio föreningar att det statliga lokala aktivitetsstödet betyder ganska eller väldigt mycket för föreningen.

44 procent av föreningar tillhörande lagidrotter jämfört med 34 procent tillhörande föreningar i individuella idrotter anser att det lokala statliga aktivitetsstödet betyder väldigt mycket och att de inte skulle klara sig utan detta stöd. Motsvarande siffra för stora respektive små föreningar är 46 jämfört med 28 procent.

Sammantaget tyder alltså dessa resultat på att statliga lokala aktivitetsstödet upplevs som mest betydelsefullt för stora föreningar och föreningar som bedriver lagidrott.

Föreningens fördelning av intäkter

Cirka en fjärdedel av en idrottsförenings intäkter kommer från medlems- och träningsavgifter. Det statliga lokala aktivitetsstödet verkar dock utgöra en betydande procentuell andel av undersökningsgruppens intäkter. I genomsnitt svarar man att drygt 14 procent av föreningens intäkter kommer från det statliga lokala aktivitetsstödet.

Enligt den här studien kommer något mer av föreningens totala intäkter från det statliga än det kommunala aktivitetsstödet. Detta kan jämföras med motsvarande resultat från studien "Idrottens föreningar" som visade att det kommunala stödet var en större inkomstkälla än det statliga stödet.¹¹ En slutsats av detta är att det statliga lokala aktivitetsstödet blir allt viktigare för landets idrottsföreningar.

Störst andel av intäkterna (22 %) har stödet för föreningar med omsättning lägre än 100 000 kr och minst andel (9%) har det hos föreningar med en årlig omsättning överstigande 1 miljon kronor. Lite motsägelsefullt kan tyckas med tanke på att föreningar med hög omsättning i högst utsträckning svarar att det statliga lokala aktivitetsstödet betyder ganska eller väldigt mycket för föreningen.

Det statliga lokala aktivitetsstödet har även en låg andel av föreningens totala intäkter i föreningar som sysslar med individuell idrott.

Fördelning av det statliga LOK-stödet i enskilda föreningar

Vart tar pengarna vägen? Används de till satsning på bredd- och ungdomsidrott eller går en viss del av pengarna till att finansiera elitverksamhet och senioridrott? Tabellerna som följer visar hur medlemsfördelningen är i en genomsnittsförening och sedan hur LOK-stödspengarna fördelas mellan olika köns och åldersgrupper i föreningen.

Fördelning av medlemmar

	Flickor %	Pojkar %	Totalt %
< 7 år	5	5	10
7-12 år	12	15	27
13-16 år	8	10	18

¹¹ Riksidrottsförbundet, Idrottens föreningar. En studie om idrottsföreningarnas situation. FoU-rapport 2005:3,

17-20 år	4	5	9
> 20 år	17	19	36
Totalt	42	58	100

Fördelning av LOK-stödsmedel

	Flickor %	Pojkar %	Totalt %
< 7 år	3	3	6
7-12 år	14	16	30
13-16 år	13	16	29
17-20 år	8	12	20
> 20 år	7	8	15
Totalt	45	55	100

Ovanstående fördelning är skattningar från föreningen men den blir ändå en god indikator på hur LOK-stödspengarna fördelas i föreningen.

45 procent av idrottsföreningarnas LOK-stödsmedel går till flickidrotten. Det kan jämföras med föreningarnas medlemsfördelning (tabellen ovan) där 42 procent av de aktiva medlemmarna är kvinnor. Detta betyder att varje tjej i föreningen i genomsnitt får en något större del av det lokala aktivitetsstödet än vad en kille i genomsnitt får.

Enligt föreningarnas svar går cirka 15 procent av LOK-stödspengarna till vuxenverksamhet d v s verksamhet för medlemmar som är äldre än 20 år. Störst andel av dessa pengar, 30 procent, går till barnverksamheten för 7-12 åringar. Dock är det just i denna åldersgrupp som genomsnittsföreningen också har flest medlemmar. Sett i förhållande till en förenings medlemmar går istället det största stödet till ungdomar mellan 13-20 år. Här finns 27 procent av en genomsnittlig förenings medlemmar, men nästan hälften, 49 procent, av LOK-stödets pengar går till denna grupp. Kan det möjligtvis bero på att det är dyrare att bedriva verksamhet för ungdomar än för barn?

Elitverksamheten på seniornivå

Knappt en tredjedel (31%) av undersökningens föreningar svarar att man bedriver verksamhet på seniornivå.

Föga överraskande är det föreningar med en omsättning överstigande 1 miljon som i högst utsträckning svarar att man har elitverksamhet på seniornivå. Dock anger nästan var femte förening (18 %) bland de med en omsättning lägre än 100 000 kronor som svarar att man bedriver sådan verksamhet.

Bland föreningar som bedriver elitverksamhet går ändå en förhållandevis liten andel, sju procent, av det statliga lokala aktivitetsstödet till denna verksamhet. Totalt betyder det att cirka två procent av en förenings LOK-stödspengar går till elitverksamhet.

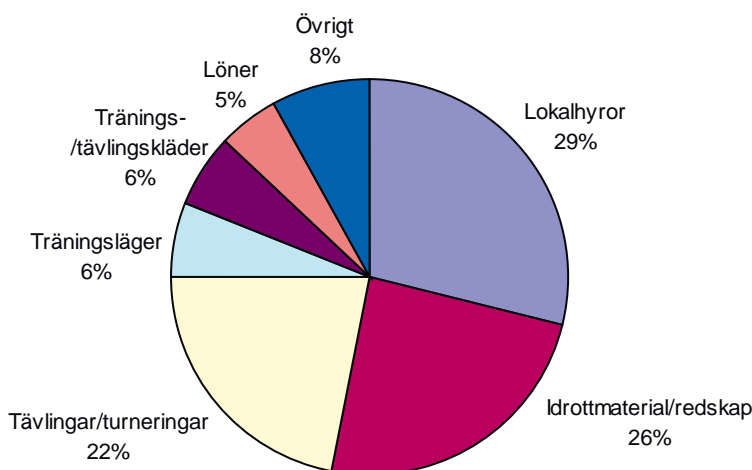
LOK-stödets användningsområden.

På frågan om vad det statliga lokala aktivitetsstödet används till i föreningen har man fått markera användningsområden i prioriteringsordning 1-5. Alternativen som föreningarna fått välja mellan är: "Administrativa kostnader", "Idrottsmaterial/redskap", "Lokalhyror", "Lön", "Seniorverksamhet", "Träningsläger", "Tränings- och tävlingskläder" samt "Tävlingar/turneringar".

Det fanns tre alternativ som stod i en särklass när det gäller prioriteringsordning. Dessa var "Lokalhyror", "Idrottsmaterial/redskap" samt "Tävlingar/turneringar". 29 procent av föreningarna gav "Lokalhyror" högsta prioritet, 24 procent tyckte "Idrottsmaterial/redskap" medan 22 procent angav "Tävlingar/turneringar" som viktigast. För 34 procent av undersökningens små föreningar används det statliga lokala aktivitetsstödet i första hand till lokalhyror. Även "tävlingar/turneringar" är ett viktigt användningsområde för denna grupp där 30 procent av de små föreningarna angav detta som viktigaste användningsområde. Föreningar tillhörande någon individuell idrott var de som i allra högst utsträckning (35%) svarade att stödet i första hand används till idrottsmaterial"

I övrigt kan nämnas att drygt elva procent av föreningar med en årlig omsättning överstigande en miljon kronor svarade att lön var det område som det statliga lokala aktivitetsstödet i högst utsträckning används till. Som jämförelse angavs detta svar av 5 procent av samtliga studiens föreningar. Sammantaget visar resultaten alltså att LOK-stödet används i väldigt liten omfattning till betalning av löner.

Vad används det lokala aktivitetsstödet till?

LOK-stödets lämplighet som fördelning av statliga pengar till föreningsidrotten

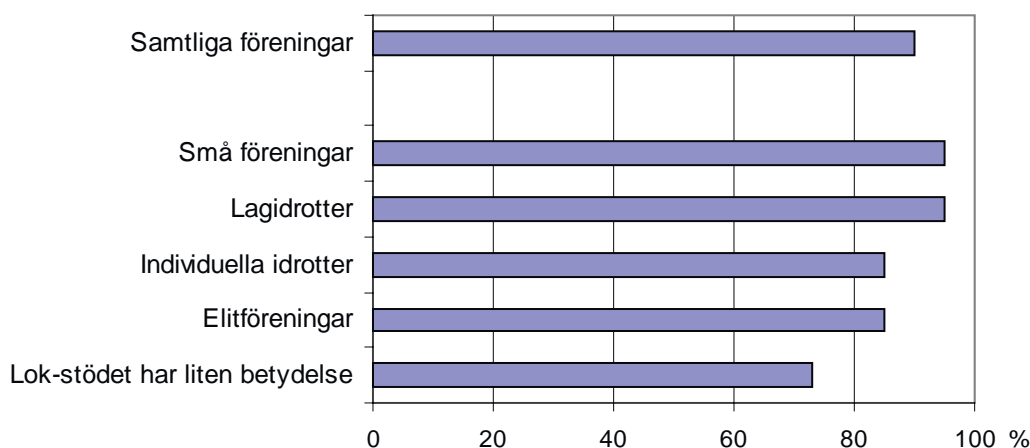
Här var föreningarna tämligen överens om att det statliga lokala aktivitetsstödet enligt deras uppfattning är ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten. Nio av tio föreningar (90%) tycker så.

Föreningar tillhörande lagidrotter samt små föreningar tycker att detta fördelningssätt är

rättvist i allra högst utsträckning. Cirka 95 procent av dessa föreningar ansåg att LOK-stödet är ett utmärkt sätt att fördela statliga medel till ungdomsidrotten.

Flest "tvivlare" finns logiskt nog bland de föreningar där LOK-stödet betyder minst för klubbens ekonomi samt hos föreningar i individuell idrott och hos elitföreningar. Bland den förstnämnda gruppen ansåg 73 procent att stödet är rättvist och hos de två sistnämnda svarade cirka 85 procent av föreningarna ja på frågan om det lokala aktivitetsstödet enligt deras uppfattning är ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten.

Andelen (%) som anser att lokala aktivitetsstödet ett lämpligt sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten?

Sammanfattning

En förening som får lokalt aktivitetsstöd är generellt sett något större i medlemsantal än typföreningen i Sverige.

Kassören/kanslisten är den person som tycker att arbetet med närvaro/aktivitetskortet är mest krävande. Detta hör antagligen samman med att det också är kassören eller kanslisten som ansvarar för ifyllandet av kortet.

Mer än 80 procent av alla studiens föreningar tycker att det statliga lokala aktivitetsstödet betyder ganska eller väldigt mycket för klubben.

I genomsnitt kommer 14 procent av föreningens intäkter från det statliga lokala aktivitetsstödet.

Stödet används framförallt till lokalhyror, idrottsmaterial/redskap samt till tävlingar/tureringar.

Nio av tio föreningar i studien tycker att det statliga lokala aktivitetsstödet enligt deras uppfattning är ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till barn- och ungdomsidrotten.

De föreningar som tillhör lagidrotter och små idrotter är mest nöjda med fördelningssättet.

Bland de som i minst utsträckning anser att LOK-stödet är lämpligt som fördelning av statliga medel är föreningar där LOK-stödet betyder lite för föreningens ekonomi, föreningar i individuella idrotter och hos elitföreningar. Men även hos dessa tycker mellan 70 och 90 procent att LOK-stödet är lämpligt som fördelning av statliga pengar till föreningsidrotten.

Idrottsföreningars upplevelser av LOK-stödet – kvalitativ studie

Som ett komplement till den kvantitativa studien genomfördes en kvalitativ studie för att få en djupare förståelse kring hur idrottsföreningar upplever LOK-stödet. Den kvalitativa studien har gjorts av fil. Dr. Pia Lundqvist Wanneberg vid GIH.

Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att undersöka föreningarnas hanterande av och uppfattningar om LOK-stödet. Frågeställningarna utgår från två problemområden:

1. *Fördelningen av stödet inom föreningarna:* Finns det någon policy i frågan? Går exempelvis pengarna tillbaka till respektive lag eller förs de ihop med andra inkomster till en gemensam pott för hela föreningen? Skiljer sig LOK-stödet i detta avseende från andra intäkter? Hur hanteras eftersläpningen av utbetalningen av föreningarna? Vore förskott ett alternativ?

2. *Rättviseaspekten:* Varför upplevs LOK-stödet av vissa som rättvist och av andra som orättvist? Finns det andra sätt att fördela stödet på? Går det att använda som styrmedel? Hur ser missbruket ut?

Metod

Detta är alltså en *kvalitativ* studie vilken inte gör anspråk på att ge en heltäckande bild av hur LOK-stödet uppfattas, avsikten är snarare att ge en bild av vilka tillvägagångssätt och uppfattningar som finns på olika håll i landet och inom olika idrotter. Insamlingsmetoden är intervjuer och totalt har 21 intervjuer genomförts: arton via telefon, en via mejl och två har spelats in på band. Alla intervjuer har haft fasta frågeområden i botten, dock har följdfrågorna varierat beroende på vilka aspekter de intervjuade har tagit upp. När det gäller urvalet har utgångspunkten varit den kvantitativa studien, dvs alla som har intervjuats i denna studie har även besvarat enkäten. Eftersom avsikten med studien är att hörsamma olika typer av föreningar är urvalet vidare styrt. Följande kategorier har uppmärksammats:

- Stad och landsort.
- Olika storlek på föreningar: små = mindre än 50 aktiva; stora = mer än 500 aktiva; mellanstora = större än 50 men mindre än 500 aktiva.
- Lagidrott och individuell idrott.
- En- och flersektionsföreningar.

Målsättningen har även varit att få en geografisk och idrottslig spridning. Geografiskt ingår i alfabetisk ordning Almtuna, Barkarby, Göteborg, Haninge, Håbo, Malmö, Nacka, Nässjö, Simrishamn, Skärhamn, Stockholm, Sunderby, Södertälje, Tillberga, Uddevalla, Åkersberga, Örebro och Östersund. De idrotter de utvalda föreningarna företräder är badminton, basket, bordtennis, bowling, cykel, dans, fotboll, friidrott, gymnastik, handboll, handikappidrott, kampsport, konståkning, innebandy, ishockey, motorsport, ridsport, skateboard, skidor, simning och tennis. Därtill kommer en skolidrottsförening med blandad verksamhet i form av bollskoj, friidrott och redskapsgymnastik.

En allmän iakttagelse är att vissa av de intervjuade har svårt att skilja på statligt och kommunalt LOK-stöd. De båda formerna går ihop till ett LOK-stöd. Uppfattningar som framkommer i studien kan således i något fall gälla det kommunala stödet, även om målsättningen har varit att sälla bort de svar som är kopplade till detta.

Resultat

Innan resultaten presenteras något om dispositionen. Resultatdelen är uppdelad efter undersökningsområden. I den första delen behandlas frågan om hur LOK-stödspengarna används samt uppfattningar om utbetalningen och i den andra delen rättvisaspekten. Det finns också en tredje del i vilken tänkbara alternativa konstruktioner redovisas.

Fördelningen av LOK-stödet

Den generella bild som framträder är att LOK-stödet är viktigt för de intervjuade föreningarna. Få tycks klara sig utan, åtminstone under någon period i föreningarnas historia. Dock förekommer inte någon nedskrivna policy för vad LOK-stödet ska användas till eller hur det ska fördelas. Däremot finns en oskriven. Pengarna ska på ett eller annat sätt gå tillbaka till ungdomsidrotten. Följande två citat är belysande för hur man resonerar:

Vi lägger det framförallt på knattar upp till tolv till tretton år. LOK-stödet går direkt tillbaka till dem. Och även till juniorer som spelar i lag i någon mån.

Nej, det finns inget utskrivet det gör det inte. Däremot har vi det genomarbetat bland dom som är ansvariga i styrelsen. De är glasklara på det. Herr- och damelit finansieras på helt andra grunder. Det funkar inte så i idrottslivet heller att du kan sätta det på pränt. Då plötsligt kanske du står utan pengar för någon verksamhet. Det måste vara upp till styrelsen som då måste ta ansvar.

Med andra ord finns det en påtaglig medvetenhet om vad syftet med LOK-stödet är. Emellertid är det få av ensektionsföreningarna som för tillbaka pengarna till respektive lag eller träningsgrupp, utan de går till barn- och ungdomsidrottens löpande verksamhet i form av materialinköp, hyror, matchkläder, utbildning av ledare, administration samt turneringar och tävlingar. Vissa av dessa kostnader är fasta år från år, medan andra kan variera. Att köpa matchkläder till lagen kostar som en informant uttrycker det ”*otroligt med pengar*”. För en dyr idrott som ridsport används även stödet till att subventionera ridpriserna:

Man vill ju hålla nere priserna. Ridporten är ju dyr, man kan ju inte jämföra den med fotboll. Där är jag inne och tänker: ska ridsporten bara vara till för de barn som har rikare föräldrar som kan köpa den här ridlektionen. Är det ekonomi det ska hänga på om barn ska kunna ta sig fram inom idrotten.

Ytterligare positiva konsekvenser av stödet är att medlemsavgifterna har kunnat hållas nere, ja i vissa föreningar har de till och med kunnat ligga oförändrade under längre perioder, samt att medlemsantalet har kunnat stiga för att ekonomin har tillåtit det. En medlemsökning är ju förenad med ökade kostnader i form av bl a inköp av mer utrustning.

Vid sidan av att LOK-stödet utgör en gemensam pott för hela föreningens barn- och ungdomsverksamhet finns dock även andra strategier. Vissa föreningar med lagidrott på programmet tillämpar så kallade lagkassor i vilka LOK-stödet delvis ingår. Detta innebär att varje lag till viss del har egen ekonomi; de får själva köpa in material, stå för domarkostnader etc. Även för de flersektionsföreningar som ingår i studien skiljer sig policyn något. Hos samtliga av de intervjuade föreningar som tillhör denna kategori har nämligen varje sektion egen ekonomi, vilket innebär att LOK-stödet styrs tillbaka till respektive sektion.

Frågan om föreningarna på något sätt skiljer ut LOK-stödet från andra intäkter skapade en viss förvirring. En del förstod inte vad som menades med frågan och andra tyckte detta var en mycket märklig fråga att ställa. En fråga som visade på okunskap om det faktiska förhållande som råder i många föreningar där varje krona är viktig för att verksamheten ska kunna fortgå. Att då sitta och sortera pengar i olika högar beroende på om det är LOK-stöd, medlemsavgifter, bingopengar eller något annat sågs som utopiskt. Nej, i praktiken förs i de flesta fall intäkterna ihop:

För oss är alla pengar lika mycket värda.

Föreningarna betonar således vikten av att de LOK-stödspengar de erhåller, vars syfte ju är att stimulera barn- och ungdomsidrott också går tillbaka till dessa grupper. Även om de nu inte är så vanligt att det kommer enskilda lag eller träningsgrupper direkt till godo. Vad är det då för form av idrott som pengarna används till? Ja, konstateras kan att stödet i vissa fall används till elitsatsningar:

Eliten kostar mest. Den bränner mycket pengar och då blir det inte så mycket över till de små.

Man måste ju ha en elit och då kostar det lite mer.

Dock är det i dessa fall inte fråga om att bidraget går till herr- och damelit utan till ungdomselit. Men vid sidan om uppfattningen att stödet kan användas för elitsatsningar finns det de som betonar det motsatta:

*Inga pengar ska betalas ut till elitverksamhet.
Man måste försöka att komma åt toksatsningar.*

Följaktligen är föreningarnas inställning till användandet av statligt stöd till elitsatsningar kluven. Å ena sidan finns det de som betonar nödvändigheten av att ha en elit och att den därför måste få kosta, å andra sidan finns det de som helt tar avstånd från detta.

Som nämnts i inledningen ska föreningarna för att få bidrag fylla i ett aktivitetskort som fungerar som underlag för betalning. Detta innebär att stödet betalas ut retroaktivt. För vårens verksamhet kommer bidraget påföljande höst och för höstens påföljande vår. För vissa föreningar är retroaktiviteten ett problem, för andra inte. Dock framträder en generell förståelse för att det initialt kan vara ett problem:

I början och när man växer är det ett jätteproblem. Man har inte råd att betala fakturor

från förbundet, hinner inte få in medlemspengarna, hinner inte få in LOK-stödet. Du har inte råd med den verksamhet som du anmäler dig till nästkommande år. Men när man väl har fått snurr på ekonomin så är det inget bekymmer. När man hamnat på en lagom volym ungdomar och lag som spelar.

Detta att man anpassar sig eller vänjer sig och kommer in i en viss cykel påpekas även av andra. Således anses det finnas en känslighet i början och, som framgår av citatet ovan, när föreningen växer kraftig. Tilläggas kan dock att ovanstående uttalande kommer från en representant för innebandy, en idrott som ju växte mycket kraftigt under ett antal år.

Men som nämnts finns även en annan uppfattning, att det är ett problem att pengarna betalas ut i efterskott, och då inte bara under vissa känsliga perioder. Framförallt är det föreningar med dyra driftskostnader som står för denna uppfattning, exempelvis ridsport och konståkning. Ytterligare ett problem, vilket för övrigt betonas även av föreningar med lägre driftkostnader, är att retroaktiviteten innebär att det blir en fördröjning beträffande inhandling av förnödenheter.

Sedan finns det föreningar som lägger sig mitt emellan de som inte ser några större problem med eftersläpningen och de som gör det:

Vi klarar oss, det gör vi. Men visst vore det positivare att få dom (pengarna) för den period som man ska ha.

En möjlig lösning blir då förskott och frågan ställdes också om detta skulle vara ett alternativ. Även här skiljde sig uppfattningarna åt. Vissa såg med skepsis på förskott: det är aldrig bra att göra slut på pengar i förväg och någon befarade att ett förskott skulle innebära mer administrativt krångel. Dessutom framfördes farhågor om att detta skulle vara svårkontrollerat och därför kunde leda till missbruk. Istället föreslogs att nystartade föreningar och de som är inne i en tillväxtfas kunde få söka dispens från förbunden så att dessa håller tillbaka kraven på betalning, d v s väntar till LOK-stödspengarna har kommit. Förbunden vet ju att de kommer.

Men vid sidan av ifrågasättandet av förskott framkom även uppfattningen att detta vore ett bra alternativ och att det finns möjligheter till kontroll. Ett förslag som fördes fram var att samma krav skulle ställas som idag, men att 50 procent ges i förskott och 50 procent i efterskott enligt principen uppskattas i förväg, korrigeras i efterhand. Förtjäns-ten med denna modell är att föreningarna skulle ha pengar att dela ut när verksamheten startar på hösten. När skolorna börjar i augusti dyker det ofta upp många nya medlemmar, något som kan vara svårt att hantera som det ser ut idag. Generellt sätt uppfattas perioden från augusti fram till det att LOK-stödet betalas ut som en ekonomiskt svår tid.

Ett alternativ till ett förskott som regleras i efterhand vore att ge ett schablonbelopp utifrån historien, d v s tidigare år, med en kontroll vart tredje år. Ett dylikt schablonbelopp skulle samtidigt som det verkade välgörande för ekonomin som en positiv bieffekt även ge minskad administration, i alla fall ute i föreningarna. Vem som skulle stå för kontrollen gavs dock inget förslag på.

Således kan konstateras att åsikterna om hur LOK-stödet betalas ut är mer delade än när

det gäller frågan om hur pengarna används i föreningarna. En orsak till detta är att de föreningar som ingår i studien dels har olika ekonomiska förutsättningar, dels representerar olika idrotter vilka är mer eller mindre dyra att utöva, både för föreningen och för de aktiva. De olika idrotternas förutsättningar finns det emellertid anledning att återkomma till när nästa område behandlas: rättviseaspekten.

Rättviseaspekten

När det gäller föreningarnas syn på huruvida LOK-stödet är ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till barn- och ungdomsidrotten, kan uppfattningarna utan större problem indelas i två grupper: de som anser att det är rättvist och de som inte gör det. Vad är det då för argument som döljer sig bakom uppfattningarna?

Ja, om vi börjar med dem som ser stödet som rättvist motiveras detta i huvudsak med att pengarna går tillbaka till barn och ungdomar samt att det är aktiviteten som premieras:

Det bygger på den verksamhet man har. Ju fler ungdomar man sysselsätter desto mer får man.

Ja jag tycker det är rättvist. Det är sunda regler: en ledare, viss tidsaspekt, si och så många barn per grupp, inte fler gånger samma dag.

Bra att man får per sammankomst och antal barn/ungdomar. Sen gäller det ju förstås också att hitta system som är hanterbara.

Det sista citatet implicerar att systemet inte upplevs som helt rättvist, men att det ur ett administrationsperspektiv ändå finns en tolerans för att det inte är det. Att göra det helt rättvist skulle enligt denne informant innebära krångligare och mer tidskrävande administration.

Vilka argument stöder då den andra gruppen sig på? Ja, det är framförallt fyra orsaker som förs fram. För det första är det den rådande åldersindelningen, för det andra bristen på flexibilitet inom systemet, för det tredje att kvantitet går före kvalitet och för det fjärde att stödet kan missbrukas. Beträffande ålder är det idag åldersintervallet sju till 20 år som är berättigade till stöd. Den kritik som förs fram riktas både mot att barn yngre än sju år inte omfattas och att de aktiva mellan 20 och 25 år som tidigare varit berättigade till stöd numera utesluts:

Det finns en åldersdiskriminering i LOK-stödet. Studenter (20-25 år) är ju ungdomar. De har i dagens läge inga pengar och måste jobba deltid bredvid studierna. Jag ser sänkningen av åldersgränsen till tjugo år som en del av den allmänna nedmonteringen av folkhemmet. Vart tog "Idrott åt alla" vägen?

När det gäller kritiken mot sjuårsgränsen är det framförallt föreningar som har många aktiva fyra-, fem- och sexåringar som står för denna, särskilt gymnastikföreningar och i viss mån simföreningar med simskolor för barn under sju år. Kärnan i kritiken är att dagens system missgynnar de idrotter i vilka man börjar tidigt och kanske även slutar tidigt för att pröva på andra idrotter. Men vid sidan av de upplevda problemen med åldersgränserna framkom även ett annat sätt att se på åldersfrågan:

Åldersgrupperingen är helt fel som den är idag. Det kostar nästan inget att ha sjuåringar på banan medan ett lag med sextonåringar har helt andra kostnader. Ta bort bidraget upp till tioårsålder. Tredubbla bidraget till åldersgruppen tretton till sjutton. Det är där vi tappar mark och framförallt utövare. Och det är där det går snett för våra ungdomar.

Således en önskan om att stödet bör riktas till den åldersgrupp som anses behöva det bäst, dels för att den kostar mer, dels för att om möjligt hindra avhopp under en känslig period i livet. Följaktligen framkommer tre uppfattningar i åldersfrågan: inkludera yngre barn än idag, inkludera äldre ungdomar än idag och kraftsamla mellan tretton och sjutton år.

Om vi ska övergå till den kritik som är riktad mot LOK-stödets bristande flexibilitet, handlar denna för det första om att alla idrotter dras över en kam trots att förutsättningar är olika:

Som det är idag får alla ett bidrag oavsett vilka kostnader man har. Springer man terränglopp i skogen har man samma bidrag som om man tränar i en ishall.

Är det rimligt att en schackklubb ska få samma bidrag som en ridklubb med alla de kostnader de har med hästar och hyra av stall och ridhus? Hästar kostar inte bara att köpa in utan de äter faktiskt en hel del, blir sjuka och behöver skos.

Det finns alltså en önskan om att LOK-stödet ska verka utjämnade så att föreningar med idrotter som är dyra att utöva hamnar i nivå med de billigare. Men det är inte bara skilda kostnader som åberopas utan bristen på flexibilitet kritiseras för det andra av företrädare för individuella idrotter:

Har man tjugo ungdomar blir det tjugo streck direkt. Så många har inte individuella idrotter.

Det nuvarande systemet fungerar mycket dåligt i individuella idrotter, typ cykel, där själva träningarna inte är beroende av eller uppbyggda kring olika grupper.

Som tennisklubb är det inte ovanligt att antalet elever i en grupp understiger tre stycken, vilket betyder att aktivitetsstöd inte delas ut.

Således känner sig företrädare för individuella idrotter missgynnade av LOK-stödet. Extra kännbar blir bristen på flexibilitet när utövarna blir äldre. Inom idrotter som exempelvis tennis, motor och konståkning krävs nämligen mer och mer av individuell träning i takt med ökad ålder. Bland annat behöver konståkarna träna sina individuella program till musik, vilket inte går att förena med principen att gruppen ska bestå av minst tre aktiva. Även storstadsföreningar med idrotter som kampsport och skateboard på programmet ansåg att deras idrotter behandlas styvmoderligt av systemet. För att dessa ungdomar överhuvudtaget ska komma till träningarna krävs mycket av individuell behandling. Detta är ett koncept som är krävande för ledarna/tränarna och som inte gagnas av LOK-stödets regler. Detsamma gäller för föreningar som har verksamhet riktad till handikappade, vilka även de har behov av ett individuellt omhändertagande.

Vid sidan av uppfattningen att lagidrotter gynnas av systemet pekades det även på att flickor förfördelas:

Det är de manliga lagidrotterna som är norm.

Killarnas lagidrotter premieras. Det är bara fotboll och ishockey från morgon till kväll.

Tjejerna borde kompenseras retroaktivt.

Följaktligen framträder en bild där dagens regelverk anses premiera manliga lagidrottare vars utövare inte har alltför stora fysiska eller sociala problem. Det finns en koppling mellan denna kritik och den som riktas mot LOK-stödets kvantitativa inriktning eller ”flest streck vinner” som en informant uttryckte det. Kontentan i denna är att stödet går ut på att få så många barn och ungdomar att träna så många gånger som möjligt medan den innehållsmässiga sidan inte uppmärksammas.

Vidare upplevs de möjligheter till missbruk som systemet implicerar som problematiskt:

Vi som hållit på länge vet precis hur vi ska manipulera systemet utan att hamna i fel fåra.

Ett sätt att manipulera systemet är att fylla på med för många streck, fler streck än medlemmar. Ett annat är att trixa med gruppindelningen så att det blir fler sammankomster och därmed mer pengar. Till grund för en tredje form av missbruk ligger det faktum att föreningarna inte behöver redogöra för innehållet i de aktiviteter som rapporteras in:

Vissa idrotter som inte är så stora får orimligt mycket LOK-pengar. Det går att frisera siffrorna. Man har medlemmar men de ägnar sig åt andra saker än den aktuella idrotten. För att få bidrag så krävs att du är med i en förening som är ansluten till RF, sen vad du har haft för typ av aktivitet det är upp till dig. ...Om det sitter tre stycken i ett rum och lirar gitarr så fyller de i att det har varit en sammankomst och så får de bidrag. Föreningen växer i volym, idrotten blir större än vad den egentligen är och de får ut mer träningstider. Total, total katastrof... Detta är svårt att komma åt. Föreningen finns, de har tre stycken och man kan inte gå tillbaka och se vad de gjorde. Det står ju inte vad de ska hålla på med.

Sammanfattningsvis uppfattas LOK-stödet som delvis rättvist, det är barns och ungdomars aktiviteter som står i centrum, och som orättvist. För det går inte att komma ifrån att det finns en kritik mot att stödet främjar lagidrotter, pojkar och kvantitet på bekostnad av individuella idrotter, flickor och kvalitet. Därtill utestänger det vissa åldrar och är lätt att missbruka för den som så önskar.

Så långt har undersökningen åskådliggjort den kritik som riktas mot LOK-stödet. För att problematisera en åsikt, dvs vrida och vända på den, är det ofta bra att jämföra med något annat. Av den anledningen ombads informanterna jämföra LOK-stödet med Handslaget och uppge vilken av dessa typer av bidrag som de föredrog. Mot LOK-stödets generella modell ställdes alltså Handslagets projektbaserade. Jämförelsen utföll otvivelaktigt till LOK-stödets fördel. För trots den kritik som riktats mot LOK-stödet föredrog alla ändå detta, även om de kunde se att de båda kompletterar varandra. Varför föredrar

man då LOK-stödet? Här följer några kommentarer:

Jag tror på kontinuitet och långsiktighet, inte på projekt. Vad händer efter Handslaget?

Jag föredrar LOK-stödet fast produkten inte har hängt med i idrottens utveckling... Handslaget har ju blivit totalt barockt det ser jag... det spelar ju ingen roll om jag säger nej till en förening som jag vet inte har någon bra verksamhet. De får ändå ut bidraget för att de har skrivit en bra projektplan. Det kan ju inte vara det som det bygger på någonstans i slutändan.

LOK-stödet känns tryggare.

Bidragen bör baseras på den långsiktiga verksamheten inte på flådiga pamfletter.

Vi har redan aktiviteter riktade mot tjejer. Det kan vi inte söka Handslagspengar för eftersom det ska vara nya projekt.

Det är lättare med LOK-stödet... ju mer komplicerat det är desto mindre orkar styrelsen med. Kan ju inte söka för den nuvarande verksamheten utan det ska vara något ytterligare du gör. Det gäller att mäta med det.

Kommentarerna visar att det som upplevs som positivt med LOK-stödet är kontinuiteten, tryggheten, att det jämfört med Handslaget är arbetsbesparande och att det ändå är mer rättvist eftersom föreningarna inte är beroende av att ha styrelsemedlemmar som är bra på att författa projektplaner. Intressant är också omständigheten att föreningar kritiserar det faktum att de redan har den typ av verksamhet som Handslaget prioriterar och därför inte är berättigade till stöd. Som en informant uttrycker det: *Varför låter man inte oss som redan har öppnat våra dörrar för fler få ta del av något av denna miljard?*

Således framträder en något annan bild av LOK-stödet när det jämförs med Handslaget. Dock kvarstår känslan av orättvisa. Frågan som infinner sig är om det finns något annat sätt att fördela LOK-stödet på som skulle vara mer rättvist?

Alternativa lösningar

Gemensamt för de förslag på alternativa lösningar som fördes fram är att de bygger på en sammanslagning av det statliga och kommunala stödet. Det man vinner genom detta är att stödet då fördelas på en nivå närmare idrottsaktiviteten. Vidare ska det i varje kommun, eller del av kommunen om den är stor, bildas någon form av idrottsråd eller grupper vilka ska bestå av representanter från kommunens fritidssektor, tjänstemän, fritidspolitiker och idrottsrepresentanter. Rådet beslutar om en maximisumma som betalas ut till alla föreningar som bedriver verksamhet för barn- och ungdomar. För att få del av dessa pengar behövs ingen ytterligare redovisning.

Men vid sidan av det generella bidraget ska det även finnas ett sökbart. För att komma i fråga för detta måste ansökan kompletteras med verksamhetsplan, föreningsidé samt en redogörelse för hur många aktiva föreningen har och en enkel budget. Föreningarna måste med andra ord *”visa att så här mycket tränar vi och den här verksamheten har vi”*. Rådet beslutar sedan om nivån på bidraget enligt riksdagens och regeringens riktlinjer för hur barn- och ungdomsidrott ska bedrivas. Således ska inga pengar ges till elitsats-

ningar och till föreningar som motarbetar jämställdhet eller integrering av invandrare. För att slippa onödig administration räcker det att föreningarna söker dessa pengar var tredje år. Fördelen med designen är att den både har en kvantitativ och en kvalitativ del. Samtidigt som den generella delen finns kvar skulle LOK-stödet således även fungera som styrmedel.

Sammanfattning

Konstateras kan att LOK-stödet generellt sätt anses vara av stor vikt för de intervjuade föreningarna, detta oavsett idrott, geografisk hemvist eller föreningens storlek. Det framkommer att även om stödet inte upplevs som särskilt viktigt idag har det varit det när föreningen bildades och i perioder av tillväxt.

Konstateras kan också att föreningarna är eniga om att LOK-stödet ska gå tillbaka till barn- och ungdomsverksamheten. Detta är en inte nedtecknad men ändå stark policy. Nu styrs vanligtvis inte pengarna tillbaka till respektive lag eller träningsgrupp, utan de går till barn- och ungdomsverksamhetens löpande verksamhet. Dock finns det inom lagidrotter föreningar som har lagkassor där varje lag tar ett större ansvar för den egna ekonomin. Det förekommer också att föreningar använder bidraget till att hålla nere medlemsavgifter eller avgifter som är kopplade till själva aktiviteten.

Emellertid framträder en principiell skillnad när det gäller vad bidraget ska användas till: ska det gå till elitsatsningar eller inte? På detta område finns en klar skiljelinje mellan de som anser att det ska göra detta och de som hävdar att elitverksamhet överhuvudtaget inte ska omfattas av stödet. Argumentet för att låta eliten få ta del av LOK-stödet är pragmatiskt: man måste ha en elit och den kostar pengar. Poängteras bör dock att det i dessa fall inte handlar om herr- eller damelit utan om ungdomselit.

Ytterligare ett område där åsikterna går isär är hur eftersläpningen av utbetalningen av LOK-stödet bör hanteras, en eftersläpning som upplevs som särskilt problematisk för nyetablerade föreningar och för dem med höga driftskostnader. Å ena sidan finns anpassningsföreträdarna, d v s de som menar att man vänjer sig vid retroaktiviteten och lär sig leva med den, å andra sidan finns det de som ser den som ett bekymmer. För att lösa de ekonomiska problemen ses olika modeller av förskott med inbyggda kontrollsystem som ett alternativ eller att förbunden ger föreningarna dispens till dess att LOK-stödet betalats ut.

Upplevs då stödet som rättvist? Svaret på den frågan är både ja och nej. Som rättvist uppfattas det faktum att bidraget är riktat till barn och ungdomar samt att det är antalet aktiviteter och inte antalet medlemmar som utgör grunden för bidragets storlek. Men det sistnämnda upplevs också som orättvist: att kvantitet premieras och kvalitet hamnar i skymundan. Den kvantitativa inriktningen anses i förlängningen leda till att de stora manliga lagidrotterna gynnas och att individuella idrotter som relativt sett kräver stora ledarinsatser, flickor och föreningar som arbetar med socialt utsatta ungdomar och handikappade missgynnas. För att bidraget ska bli högt krävs nämligen många deltagare som kan träna i grupp.

Vidare känner sig företrädare för idrotter med höga hyres- och materialkostnader miss-

gynnade och skulle gärna se att stödet utvecklades åt ett utjämnande håll. D v s att det anpassades efter de faktiska kostnader som föreningarna har.

Systemets bristande flexibilitet väcker även missnöje hos de föreningar som riktar sig till barn under sju år och till ungdomar över 20. Men den kritik som riktas mot åldersindelningen är inte enstämmig: samtidigt som det finns önskemål om att antingen utöka det uppåt eller nedåt i åldrarna, förekommer även en opposition mot att spridningen är för bred som den är idag. Istället vill man styra mer pengar till åldrarna 13 till 17 år för att om möjligt förhindra att ungdomarna slutar då.

Ytterligare en faktor som kritiserar i dagens system är att det inbjuder till missbruk; det går att manipulera genom att fiffla med antal streck, gruppindelning eller innehåll.

Slutsammanfattning

Det statliga lokala aktivitetsstödet är ett väl etablerat stöd till idrotten. Till stor del beroende på att det har gjorts väldigt få förändringar. När bidraget instiftades var intentionerna att det skulle vara ett stimulansbidrag och inte ett kostnadstäckningsbidrag. Staten ville med bidraget stärka organisationernas egenvärde och förhindra alltför stark påverkan från andra intressenter, t ex kommersiella krafter. Dessa huvuddrag har legat fast sedan dess. Även bidragets utformning har i stort sett varit opåverkat. Endast tre stora förändringar har genomförts på 35 år:

- 1977 sänktes nedre åldersgränsen för bidragsberättigade från tolv år till sju år.
- 1991 får RF överta och utforma reglerna för fördelningen till idrottsföreningarna. Bidraget delas upp i två delar, deltagartillfällen och sammankomster.
- 2002 sänktes den övre åldersgränsen från 25 år till 20 år.

Bidraget har dock varit omdiskuterat. Både i statliga utredningar och på Riksidrottsmötet har förslag på förändringar framförts. Inget, förutom de tre ovan nämnda, har fått sådant stöd att det har kunnat genomföras.

Bidragets storlek var nästan oförändrat under 1970- och 1980-talet. I samband med att RF överlätts forma stödet i början av 1990-talet höjs bidraget rejält. Sedan ligger det stilla på ungefär samma nivå fram till 2001, då en explosionsartad ökning sker fram till 2004. Om man jämför kronans värde 1971 med 2004, så kan man konstatera att minibeloppet som en förening kunde få ett träningstillfälle 1971 motsvarade 67,20 kr jämfört med 45 kr som var minimibeloppet 2004.

Några få idrotter står för en stor andel av samtliga deltagarettillfällen. Fotbollen har en särställning både när det gäller sammankomster och deltagarettillfällen. Drygt en tredjedel av alla sammankomster och deltagarettillfällen kommer från fotbollsföreningar. Både för pojkar och flickor och i samtliga åldersgrupper är fotbollen störst. Generellt sett redovisar lagidrotter fler deltagarettillfällen än individuella idrotter.

Cirka 40 procent av alla deltagarettillfällen utgörs av flickor. Exkluderar man fotbollens siffror, som är i särställning när det gäller pojkars aktiviteter, är andelen deltagarettillfällen som genomförs av tjejer 48 procent.

Många idrotter är enkönade, d v s de har en kraftig majoritet av utövarna som är antingen pojkar eller flickor. De mest enkönade idrotterna när det gäller deltagarettillfällen är ishockey för pojkar och ridsport för tjejer. Det finns dock ett tiotal idrotter som är jämställda med avseende på deltagarettillfällen.

Jämför man redovisade deltagarettillfällen mellan de olika åldersgrupperna 7-12 år, 13-16 år respektive 17-20 år så framträder tydliga mönster i vilken ålder olika idrotter har sin största medlemsbas.

Rangordnar man flest sammankomster per förening och antalet deltagarettillfällen per förening samt utbetalt per förening så toppas dessa av akademisk idrott, basketboll, ishockey och simning. Nyckeltalet som visar deltagarettillfällen per sammankomst ger

generellt sett inte någon tydlig skillnad mellan lagidrotter och individuella idrotter.

Inga stora förändringar skedde mellan 2001 och 2002 trots sänkningen av den övre åldersgränsen från 25 år till 20 år. Antalet sammankomster sjönk medan deltagaretilfällena ökade. Man ska dock vara försiktig med att dra slutsatser av det då 2002 redovisningsmässigt bestod av 13 månader i samband med regelförändringen av LOK-stödet. Tydligt är att Akademiska idrottsförbundets föreningar är de stora förlorarna. Geografiskt sett har förändringen inte fått några stora konsekvenser.

Flera av de förändringar som framkom i jämförelsen mellan 2002 till 2004 gällde mindre specialidrottsförbund med få föreningar. När en eller ett par föreningar läggs ned eller startas upp i mindre förbund för det kraftigt utslag i LOK-stödssiffrorna. Därför är det svårt att peka på några generella orsaker till förändringarna. Av de större idrotterna har golf och basketboll ökat mest medan bandy och ishockey har minskat i störst utsträckning. Akademisk idrott har tappat i deltagaretilfällena men inte i sammankomster.

Om man övergår till hur föreningarna upplever LOK-stödet kan man med fog säga att LOK-stödet spelar en roll för föreningarna. Fyra av fem föreningar tycker att stödet är viktigt eller mycket viktigt. Det kan tyckas vara lite märkligt då endast 14 procent av föreningens totala intäkter kommer från LOK-stödet. Det verkar dock som att det är viktigt för de enskilda lagen eller träningsgrupperna då bidraget tycks gå till just barn- och ungdomsverksamheten. Dessutom verkar det som att stödet är viktigt för alla föreningar i något skede, t ex vid uppstart eller om föreningen växer kraftigt.

Bidraget används i huvudsak till tre saker:

- Lokalhyror
- Idrottsmaterial och idrottsredskap
- Tävlingar/turneringar

Nio av tio föreningar tycker att LOK-stödet är utformat på rättvist sätt. Procentuellt sett tycker något fler föreningar från lag- än individuella idrotter att systemet är rättvist.

Vissa föreningarna anser att det finns brister i utformningen av LOK-stödet. Förslagen på hur man ska förändra stödet varierar kraftigt. Vissa vill sänka den nedre åldersgränsen, vissa vill höja den nedre åldersgränsen. Vissa tycker att kvalitet tar stryk av kvantitet då antalet deltagare är en stark variabel i LOK-stödet. Detta system gynnar lagidrotter som inte kräver samma ledartäthet menar vissa. Ytterligare andra tycker att stödet borde omformas till ett kostnadstäckningsbidrag, som tar hänsyn till att olika idrotter kostar olika mycket att utöva.

Sammantaget kan man konstatera att LOK-stödet har en stor betydelse för barn- och ungdomsidrotten och att en överväldigande majoritet är nöjda med stödets utformning.

Referenslitteratur

Idrott åt alla? Kartläggning och analys av idrottsstödet. DS 1993:58.

Riksidrottsförbundets regler med kommentarer för statligt lokalt aktivitetsstöd. Beslutade av RS den 8 december 1997 samt reviderade av RS den 21-22 november 2002 och den 1-2 december 2003.

Riksidrottsförbundet, Föreningsstudie 1994, 1995.

Riksidrottsförbundet, Idrottens föreningar. En studie om idrottsföreningarnas situation. FoU-rapport 2005:3.

Riksidrottsförbundet, Protokoll från RF-stämmorna 1989-2005.

Sandahl, Rolf, "LOK-stödets effekter" i Historia-Ekonomi-Forskning. Fem rapporter om idrott. SOU 1998:33.

Ungdomsstyrelsen, Arenor för alla. En studie om ungas kultur- och fritidsvanor. Ungdomsstyrelsens skrifter 2005:1.

Bilagor

Bilaga 1

Ny LOK-stödsorganisation

Den 28 maj 2003 behandlade Riksidrottsstyrelsen (RS) ärendet om en förändring av administrationen av LOK-stödet. Förslaget har tillkommit som resultat av ett samarbetsprojekt mellan RF och DF i arbetet med K 2003. Konsekvenserna av beslutet beskrivs kortfattat nedan.

En ny enhet skapas inom ramen för RF:s administrativa avdelning. Enheten som bemanas med tre till fem anställda har följande uppgifter:

- behandla samtliga LOK-stödsansökningar
- granska ansökningar och rapportera gjorda erfarenheter
- utfärda betalningsunderlag
- ansvara för statistikuppgifter
- utforma informationsunderlag för såväl intern som extern användning
- utbilda DF:s informatörer
- informera SF

DF:s roll avseende LOK-stöd i den förändrade organisationen utformas på följande sätt:

- bistå den centrala enheten med information, föreningskännedom och utredningsstöd
- ansvara för att information om LOK-stöd kontinuerligt lämnas till föreningarna i distriktet
- verka för en ökad användning av ”klubben Online”

För att hantera överklagandeärenden inrättas en LOK-stödsnämnd där RS utser ledamöter. Reglerna och instruktionerna för LOK-stödshandläggningen anpassas och revideras.

Tidplan för förändringen:

- ny organisation etablerad den 1 juni 2004
- ny redovisningsmodell tillämpas fr.o.m. redovisningen av LOK-stödsaktiviteter för våren 2004 innebärande administrativ hantering från augusti
- inrättande av LOK-stödsnämnd våren 2004

Intern annons av tjänst som handläggare/samordnare för den nya LOK-stödshandlingen släpps den 5 juni 2003 med sista ansökningsdag den 25 juni 2003.

Med vänlig hälsning

Göran Larsson

Bilaga 2

DF:s roll avseende LOK-stöd i den förändrade organisationen utformas på följande sätt:

Efter beslutet om att inrätta en central enhet för LOK-stödsadministrationen har flera DF ställt frågan om hur deras arbetsuppgifter kommer att utformas mer konkret utifrån beslutet. Frågorna har kommit vid besök hos DF:en, per telefon eller mail. Jag har utifrån de tre huvudrubrikerna försökt att precisera vad det handlar om.

Det är dock mycket viktigt att vi inte på något sätt tror eller invagar oss i att det här är det som ska gälla för all framtid. Förändringar och utveckling ska vi ha med oss och när det inträffar ska justeringar göras.

Bistå den centrala enheten med information, föreningskännedom och utredningsstöd

- Det är av stor vikt att den lokala förankringen finns kvar på samtliga DF.
- Kontakterna med föreningarna ska i första hand gå igenom DF. Frågor före, under och efter perioderna bör kanaliseras till LOK-stöds ansvarig på DF.
- Den centrala enheten ska ha en kontaktperson på DF som går att nå per mail eller telefon.
- Ge information om föreningar som bör eller ska tas ut för kontroll.
- Vara kontakt gentemot kommunerna i LOK-stödsfrågor.

Ansvara för att information om LOK-stöd kontinuerligt lämnas till föreningarna i distriktet

- Den centrala enheten ansvarar för att ta fram information som ska ut till föreningarna och vidarebefordras till DF för vidare distribution till föreningarna.
- DF ska ha en lokal information om LOK-stödet på sin hemsida, länkning till RF:s hemsida för att hämta hem regler, blanketter och länkning till Klubben online (KO).
- Varje DF ska själva ansvara för att ta fram statistik per period och årsvis och informera dom som vill ta del av den. För detta kommer rapportmoduler att tas fram som ska vara lätthanterliga.
- Ge information och skicka ut material till föreningar som frågar efter det.
- I god tid före varje period flagga för LOK-stödet i nyhetsbrev, förbundstidningar, hemsida mm.
- DF ska ge SDF:en och kommunerna information om vad som sker i det statliga LOK-stödet. Viktig grupp i kommun är bidragsansvariga.
- Tillsammans med kommunerna ha informationsträffar för att ge möjlighet för föreningarna att ställa frågor och eventuellt i samband med det även ha utbildningar för föreningarna.

Verka för en ökad användning av "klubben Online" (KO)

- RF har under januari och början av februari 2004 genomfört en första information/utbildning i KO för DF personal. Syftet har varit att DF:en ska kunna informera föreningarna om vad klubben online är för något och vad det kan

användas till. KO är ännu idag en relativt okänd produkt. Om vi får fler som börjar förstå programmet och pratar om det, kommer förhoppningsvis fler att använda sig av det.

- DF har ansvar för att föra ut budskapet om hur KO skall användas och att man skall marknadsföra och utbilda i KO.

Vi kommer att arrangera utbildning i KO, LOK-stödsmodul och svenskidrott online.

Riksidrottsförbundet
28 november 2006

Göran Larsson
Administrativ chef

Tor-Erik Henriksson
LOK-stödsansvarig

Bilaga 3

RF:s regler med kommentarer för statligt lokalt aktivitetsstöd

(Beslutade av RS den 8 december 1997 samt reviderade av RS den 21-22 november 2002 och den 1-2 december 2003)

BIDRAGSBERÄTTIGADE FÖRENINGAR

1. Bidrag utgår till ideell förening som är medlem i Specialidrottsförbund (SF) anslutet till Riksidrottsförbundet (RF).

Kommentar:

Endast en ansökan inlämnas per förening oavsett om föreningen består av flera SF-tillhöriga sektioner. Detta innebär att ansökan inte kan inlämnas från enskilda sektioner.

VILLKOR FÖR BIDRAG

2. Bidrag utgår för sammankomster och deltagartillfällen som sker i föreningens regi.

Kommentar:

Både villkoren för sammankomst och för deltagare måste vara uppfyllda för att få bidrag.

2.1 Sammankomst:

- **En sammankomst ska ligga i linje med föreningens idrottsliga verksamhet och idé för barn och ungdom.**

Kommentar:

LOK-stödet avser statsbidrag till idrottsverksamhet. Idrottsverksamhet definieras i förordningen på följande sätt: ”Med idrottsverksamhet avses i denna förordning prestationsinriktad tävlingsidrott samt hälsoinriktad bredd- och motionsidrott i vilken ingår ett centralt moment av fysisk aktivitet”.

Den som kan få bidrag är en idrottsförening som är ansluten till RF via minst ett SF, för följande verksamhet:

- ”utveckla barns och ungdomars samt funktionshindrades intresse för idrott samt deras möjligheter att få allsidig träning efter vars och ens fysiska och psykiska förutsättning,

- utveckla kvaliteten i idrottsrörelsens barn- och ungdomsverksamhet samt i idrottsverksamhet i övrigt så att verksamheten främjar en god etik, ökat deltagande, ideellt engagemang, jämställdhet och integration”.

Studiecirklar, aktiviteter under skoltid eller annan verksamhet som får statligt stöd på annat sätt eller bedrivs i privat regi, är inte bidragsberättigade till LOK-stöd.

- **En sammankomst ska vara en ledarledd gruppaktivitet.**

Kommentar:

Med grupp menas en naturlig träningsgrupp som inte är konstruerad. Ett lag, nybörjargrupp, juniortrupp etc. kan endast redovisas som en sammankomst, oavsett om träningen bedrivs i mindre grupper och med flera ledare.

- **Ledare ska vara utsedd av föreningen samt vara lägst 13 år och kan inte redovisningsmässigt vara ansvarig för flera grupper samtidigt.**
- **En sammankomst ska omfatta minst 3 bidragsberättigade deltagare utöver ledare. Bidrag utgår för maximalt 30 deltagare per sammankomst.**
- **En sammankomst ska pågå minst 60 minuter och innehålla gemensam samling och avslutning.**

Kommentar:

Under denna tid får omklädning och andra förberedelser inkluderas men bör utgöra en mindre del av sammankomsten. Verksamhet i ”drop-in-form” där gemensam samling och avslutning saknas, är inte bidragsberättigad.

2.2 Deltagare

- **Bidragsberättigade deltagare är barn och ungdomar i åldern 7 - 20 år som aktivt deltar i föreningens idrottsliga verksamhet. Ledare i åldern 13-20 år är också bidragsberättigade.**

Kommentar:

Utgångspunkten för att räknas som deltagare är medlemskap i föreningen men deltagare i föreningens ”prova på” och andra aktiviteter i rekryterings-syfte kan också räknas som bidragsberättigade.

Åldern räknas från och med det år deltagaren fyller 7 år och t o m det år deltagaren fyller 20 år.

Vid tävlingar/matcher redovisas varje lag eller deltagare av respektive förening.

- **En deltagare får endast räknas en gång per dag och idrott.**

Kommentar:

Vid lägerverksamhet, tävlingar och liknande utgår endast bidrag för en sammankomst/dag och grupp oavsett antalet tränings/tävlingstillfällen.

- **För deltagare och ledare inom handikappidrott finns ingen övre åldersgräns.**

Kommentar:

Med handikappidrott menas idrottsverksamhet för handikappade som bedrivs av föreningar anslutna till handikapp- och dövidrottsförbundet samt övrig SF-idrott som bedriver organiserad handikappidrott för handikappade.

NÄRVAROREDOVISNING

3. **Vid varje sammankomst ska närvaro på deltagare och ledare redovisas. Redovisningen ska vara en sammanställning som inkluderar föreningens namn, SF-idrott, typ av aktivitet, plats, datum, tider, deltagares och ledares namn, födelsedata, kön och närvaro. Redovisningen ska undertecknas av ansvarig ledare.**

Kommentar:

Redovisning skall ske på närvarokort eller annat underlag som innehåller motsvarande uppgifter. Närvarokort eller sammanställning skall vara numrerade för att kunna identifieras på ansökningsblanketten. Redovisningen ska undertecknas av ansvarig ledare även om ansökningen av LOK-stöd sker via IT-verktyget "klubben online".

ANSÖKAN

4. **Redovisning av antalet genomförda sammankomster och deltagartillfällen fördelad på ålder och kön ska ske på särskild ansökningsblankett eller genom IT-verktyget "klubben online".**

Kommentar:

Deltagartillfällen är summan av deltagarnas närvaro i de godkända sammankomsterna. För redovisning via "klubben online" finns särskilda instruktioner.

5. **Redovisningsperioder**
 - 1/1-30/6 med ansökningsdatum senast den 15/8
 - 1/7-31/12 med ansökningsdatum senast den 15/2

Kommentar:

Ansökan skall ha inkommit till RF:s LOK-stödsgrupp, eller vara gjord via "klubben online", senast den 15/8 för vårens period och den 15/2 för höstens period.

6. En av styrelsen utsedd firmatecknare ska underteckna ansökan.

Kommentar:

Vid redovisning via "klubben online" gäller att föreningen vid anmodan ska kunna styrka att den person som gjort ansökan (och angivit sitt namn) är behörig firmatecknare.

7. För sent inkommen ansökan ger inte rätt till bidrag.

GRANSKNING OCH KONTROLL

8. RF:s LOK-stödsgrupp äger rätt att kontrollera ansökans riktighet. På anmodan av LOK-stödshandläggare ska förening tillhandahålla samtliga handlingar som har betydelse för ansökan om LOK-stöd.

Kommentar:

LOK-stödshandläggaren kan vid kontroll ta in närvarokort, årsmötes- och styrelseprotokoll, stadgar, verksamhetsberättelse innehållande resultat- och balansräkning, revisionsberättelse, medlemsförteckning och andra handlingar.

Underlaget för ansökan ska sparas enligt Bokföringslagens bestämmelser angående räkenskapshandlingar, d v s i 10 år. LOK-stödshandläggaren kan även ta hjälp av, och samarbeta med, det DF och den kommun förening tillhör, för inhämtande av information och fakta av betydelse för bedömning av förenings LOK-stödsansökan.

9. Lämnande av oriktiga uppgifter eller uteblivna begärda handlingar kan medföra att en förening avstängs från bidrag. Även återbetalning kan krävas (SFS 1999:1177).

UTBETALNING

10. Utbetalning sker till ett föreningstecknat post- eller bankgirokonto. Utbetalning sker efter avslutad redovisningsperiod vid tidpunkt som fastställs av RF.

Statistisk jämförelse mellan antal föreningar per SF och antalet LOK-stödansökningar 2001-2004

SF	Antal IF 2001	Antal LOK ansök 2001	Procent	Antal IF 2002	Antal LOK ansök 2002	Procent	Antal IF 2003	Antal LOK ansök 2003	Procent	Antal IF 2004	Antal LOK ansök 2004	Procent
Akademiska	65	33	51%	65	9	14%	69	9	13%	70	9	13%
Amerikanska	47	25	53%	52	26	50%	52	24	46%	52	28	54%
Badminton	292	226	77%	291	220	76%	287	212	74%	281	211	75%
Bandy	359	151	42%	342	152	44%	336	139	41%	323	142	44%
Bangolf	135	62	46%	130	47	36%	126	49	39%	125	49	39%
Baseboll&SBF	66	23	35%	51	22	43%	50	24	48%	50	26	52%
Basket	588	235	40%	570	246	43%	579	264	46%	408	267	65%
Billjard	67	12	18%	72	9	13%	73	6	8%	71	9	13%
Bilsport	532	85	16%	501	68	14%	514	58	11%	505	69	14%
Bob&Rodel	43	3	7%	43	2	5%	43	3	7%	44	5	11%
Bordtennis	871	505	58%	847	527	62%	822	490	60%	799	464	58%
Buole	299	31	10%	300	27	9%	299	28	9%	304	23	8%
Bowling	945	323	34%	938	320	34%	946	325	34%	911	361	40%
Boxning	147	102	69%	133	107	80%	140	102	73%	142	108	76%
Brottning	155	139	90%	154	145	94%	156	148	95%	152	145	95%
Budo	580	409	71%	616	420	68%	643	421	65%	683	460	67%
Bågskytte	175	96	55%	158	100	63%	158	101	64%	155	102	66%
Casting	69	10	14%	69	14	20%	71	13	18%	49	15	31%
Curling	73	18	25%	73	23	32%	74	22	30%	72	23	32%
Cykel	271	107	39%	239	108	45%	251	103	41%	257	102	40%
Danssport	151	94	62%	149	100	67%	146	93	64%	147	93	63%
Draghund	99	7	7%	95	2	2%	93	2	2%	93	10	11%
Dragkamp	52	24	46%	46	15	33%	46	12	26%	25	10	40%
Dövas	30	13	43%	42	14	33%	43	13	30%	42	15	36%
Flygsport	427	53	12%	399	47	12%	418	35	8%	427	34	8%
Fotboll	3324	2500	75%	3321	2496	75%	3322	2490	75%	3346	2468	74%
Friidrott	1169	481	41%	1130	456	40%	1161	451	39%	1179	490	42%
Frisbee	54	17	31%	51	12	24%	53	12	23%	46	11	24%
Fäktning	56	31	55%	55	29	53%	51	33	65%	44	34	77%
Golf	419	281	67%	443	281	63%	455	275	60%	466	308	66%
Gymnastik	1497	838	56%	1479	837	57%	1478	806	55%	1399	788	56%

Statistisk jämförelse mellan antal föreningar per SF och antalet LOK-stödansökningar 2001-2004

	156	18	12%	156	16	10%	145	8	6%	139	10	7%
Gång												
Handboll	593	337	57%	597	359	60%	571	370	65%	559	369	66%
Handikapp	406	167	41%	410	184	45%	422	177	42%	444	199	45%
Innebandy	1454	863	59%	1414	860	61%	1333	829	62%	1300	818	63%
Ishockey	735	420	57%	739	419	57%	724	411	57%	651	411	63%
Isseglar	47	1	2%	47	3	6%	46	1	2%	45	1	2%
Judo	158	123	78%	155	133	86%	163	129	79%	163	137	84%
Kanot	128	65	51%	126	62	49%	126	58	46%	132	61	46%
Klättring	62	9	15%	55	11	20%	57	9	16%	57	14	25%
Konståkning	122	106	87%	124	115	93%	122	112	92%	122	115	94%
Korpen x	210	81	39%	211	70	33%	237	76	32%	217	87	40%
Landhockey	19	11	58%	19	10	53%	17	10	59%	18	11	61%
Motorcykel	603	137	23%	594	153	26%	601	145	24%	612	142	23%
Mångkamp	121	19	16%	119	13	11%	118	12	10%	109	11	10%
Orientering	680	372	55%	674	401	59%	665	396	60%	651	390	60%
Racerbåt	57	2	4%	49	0	0%	49	1	2%	49	1	2%
Ridsport	1020	724	71%	1022	723	71%	986	704	71%	969	679	70%
Rodd	64	33	52%	67	29	43%	67	30	45%	65	37	57%
Rugby	48	24	50%	48	22	46%	49	20	41%	48	23	48%
Segling	445	129	29%	446	135	30%	436	143	33%	433	147	34%
Simning	351	251	72%	352	261	74%	351	257	73%	336	259	77%
Skidor	1956	474	24%	1843	539	29%	1769	523	30%	1692	539	32%
Skidskytte	51	12	24%	59	13	22%	60	14	23%	60	14	23%
Skolidrott	1684	277	16%	1631	285	17%	1646	275	17%	1706	329	19%
Skridsko	93	17	18%	98	24	24%	98	22	22%	95	20	21%
Sportdykning	259	86	33%	250	84	34%	230	73	32%	226	79	35%
Sportskytte	832	132	16%	810	150	19%	805	148	18%	788	165	21%
Squash	51	17	33%	50	17	34%	51	16	31%	57	15	26%
Styrkelyft	145	77	53%	148	71	48%	148	71	48%	162	74	46%
Taekwondo	156	93	60%	150	104	69%	166	103	62%	168	105	63%
Tennis	630	372	59%	605	367	61%	566	347	61%	552	343	62%
Triathlon	169	9	5%	97	5	5%	97	5	5%	96	6	6%
Tyngdlyftning	106	55	52%	96	60	63%	95	51	54%	90	49	54%
Varpa	72	20	28%	64	22	34%	61	20	33%	57	19	33%
Vattenskidor	81	37	46%	81	33	41%	81	31	38%	80	31	39%
Volleyboll	290	126	43%	252	127	50%	238	124	52%	246	122	50%

Sammanställning LOK-stödet 2003

	Godkända		Godkända		Procent	Flickor		Flickor		Procent	Flickor		Flickor		Flickor Totalt	Pojkar		Pojkar		Pojkar Totalt
	Deltagare	Procent	Deltagare	Procent		7-12G	13-16G	17-20G	21-G		7-12G	13-16G	17-20G	21-G		17-20G	21-G	Totalt	Totalt	
Akademisk idrott	18 347	0,3%	89 674	0,2%	1 904	5 047	52 166	0	59 117	0,3%	989	794	28 774	0	30 557	0,1%				
Amerikansk fotboll	9 424	0,2%	102 417	0,2%	788	1 421	1 770	0	3 979	0,0%	7 958	40 728	49 228	524	98 438	0,3%				
Badminton	72 432	1,2%	585 720	1,0%	93 741	99 705	31 422	0	224 868	1,0%	128 886	170 664	61 292	10	360 852	1,0%				
Bandy	57 943	0,9%	536 433	0,9%	28 116	17 765	11 152	0	57 033	0,3%	208 425	176 406	94 483	86	479 400	1,4%				
Bangolf	6 745	0,1%	55 653	0,1%	6 867	5 092	2 268	8	14 235	0,1%	15 119	19 172	7 091	36	41 418	0,1%				
Baseboll	3 622	0,1%	25 221	0,0%	1 126	2 160	2 139	0	5 425	0,0%	4 562	9 246	5 633	0	19 441	0,1%				
Basketboll	309 978	4,9%	3 088 118	5,4%	508 624	646 263	268 721	1 335	1 424 943	6,3%	529 668	747 293	384 936	1 278	1 663 175	4,8%				
Biljard	1 986	0,0%	17 410	0,0%	160	893	424	0	1 477	0,0%	1 374	10 911	3 648	0	15 933	0,0%				
Blisport	7 500	0,1%	55 545	0,1%	1 491	1 049	1 064	0	3 604	0,0%	17 747	21 827	12 361	6	51 941	0,2%				
Bob/rodel	315	0,0%	1 933	0,0%	364	195	381	0	940	0,0%	405	270	318	0	993	0,0%				
Bordtennis	113 788	1,8%	906 985	1,6%	111 024	60 676	21 624	640	193 964	0,9%	391 076	256 103	65 214	628	713 021	2,1%				
Boule	3 521	0,1%	34 084	0,1%	4 432	2 402	1 826	3 472	12 132	0,1%	8 205	4 541	3 188	6 018	21 952	0,1%				
Bowling	34 737	0,6%	295 888	0,5%	39 251	39 029	14 476	6 209	98 965	0,4%	73 631	80 697	33 216	9 379	196 923	0,6%				
Boxning	46 322	0,7%	372 610	0,7%	6 380	43 203	45 937	40	95 560	0,4%	30 246	132 747	114 057	0	277 050	0,8%				
Brottning	42 397	0,7%	392 989	0,7%	44 551	26 997	12 178	0	83 726	0,4%	153 029	92 123	63 913	198	309 263	0,9%				
Budo	126 516	2,0%	1 180 255	2,1%	170 777	134 767	93 228	825	399 597	1,8%	346 182	257 887	175 940	649	780 658	2,3%				
Bågskytte	11 413	0,2%	77 941	0,1%	6 667	9 668	3 444	495	20 274	0,1%	25 565	24 327	6 620	1 155	57 667	0,2%				
Castling	746	0,0%	5 983	0,0%	106	248	2	0	356	0,0%	1 093	3 470	1 064	0	5 627	0,0%				
Curling	2 314	0,0%	17 781	0,0%	2 159	5 073	2 440	0	9 672	0,0%	2 111	3 169	2 829	0	8 109	0,0%				
Cykel	17 245	0,3%	120 739	0,2%	6 199	10 929	4 009	0	21 137	0,1%	30 980	43 874	24 723	25	99 602	0,3%				
Danssport	22 904	0,4%	228 196	0,4%	72 688	55 668	29 558	615	158 529	0,7%	30 524	25 354	13 583	206	69 667	0,2%				
Draghund	23	0,0%	236	0,0%	109	39	10	0	158	0,0%	29	49	0	0	78	0,0%				
Dragkamp	1 044	0,0%	9 041	0,0%	660	1 262	1 111	0	3 033	0,0%	947	3 157	1 904	0	6 008	0,0%				
Dévas IF	2 304	0,0%	29 116	0,1%	2 695	2 484	660	3 730	9 569	0,0%	1 886	2 120	1 979	13 562	19 547	0,1%				
Flugspott	2 943	0,0%	21 220	0,0%	496	1 154	3 343	0	4 993	0,0%	3 562	5 687	6 978	0	16 227	0,0%				
Fotboll	1 951 789	31,1%	19 650 300	34,4%	2 639 590	2 285 449	784 613	18 562	5 728 214	25,2%	6 653 342	5 008 777	2 254 535	5 432	13 922 086	40,5%				
Fridrott	203 251	3,2%	1 583 031	2,8%	418 385	336 006	258 161	1 145	1 013 697	4,5%	259 883	197 821	110 458	1 172	569 334	1,7%				
Frisbee	1 500	0,0%	10 685	0,0%	595	2 165	1 231	0	3 991	0,0%	1 236	2 258	3 200	0	6 694	0,0%				
Fäktning	10 475	0,2%	85 886	0,2%	5 534	8 182	11 967	0	25 683	0,1%	18 566	21 233	20 404	0	60 203	0,2%				
Golf	56 371	0,9%	406 096	0,7%	56 119	47 047	14 077	7	117 250	0,5%	110 228	130 249	48 340	29	288 846	0,8%				
Gymnastik	237 315	3,8%	2 215 111	3,9%	1 105 577	501 100	310 940	1 639	1 919 256	8,5%	168 997	67 096	59 434	328	295 855	0,9%				
Gång	198	0,0%	1 714	0,0%	672	228	27	0	927	0,0%	724	44	19	0	787	0,0%				

Sammanställning LOK-stödet 2003

Handboll	323 185	5,2%	3 319 731	5,8%	744 854	724 952	198 787	0	1 668 593	7,4%	720 143	690 819	240 161	15	1 651 138	4,8%
Handkapp	27 269	0,4%	248 604	0,4%	6 683	6 778	9 479	65 923	88 863	0,4%	11 387	12 499	18 916	116 939	159 741	0,5%
Innebandy	415 245	6,6%	4 689 976	8,2%	452 425	574 179	246 947	5 267	1 278 818	5,6%	1 467 916	1 368 381	569 878	4 983	3 411 158	9,9%
Ishockey	410 010	6,5%	4 633 517	8,1%	69 008	60 042	28 348	4 334	161 732	0,7%	1 886 135	1 758 858	826 576	216	4 471 785	13,0%
Issegling	5	0,0%	31	0,0%	10	0	0	0	10	0,0%	12	9	0	0	21	0,0%
Judo	41 717	0,7%	423 268	0,7%	80 154	34 898	14 938	424	130 414	0,6%	194 638	72 508	24 537	1 171	292 854	0,9%
Kanot	12 386	0,2%	87 550	0,2%	11 089	16 277	5 660	0	33 026	0,1%	12 399	27 019	14 956	150	54 524	0,2%
Klätterförb	823	0,0%	7 925	0,0%	1 921	1 482	472	0	3 875	0,0%	1 408	1 837	805	0	4 050	0,0%
Konstakning	65 485	1,0%	474 757	0,8%	287 965	127 923	38 674	4	454 566	2,0%	14 006	4 363	1 822	0	20 191	0,1%
Korpen	10 541	0,2%	88 561	0,2%	9 940	9 671	24 070	494	44 175	0,2%	7 426	6 089	30 762	109	44 386	0,1%
Landhockey	2 498	0,0%	18 223	0,0%	1 230	3 454	1 787	0	6 471	0,0%	2 097	5 282	4 373	0	11 752	0,0%
Mångkamp	1 576	0,0%	11 908	0,0%	3 851	2 785	960	0	7 596	0,0%	1 252	1 560	1 500	0	4 312	0,0%
Motorcykel	17 977	0,3%	129 435	0,2%	4 969	2 888	1 189	92	9 138	0,0%	58 817	40 477	20 494	509	120 297	0,3%
Orientering	63 906	1,0%	444 100	0,8%	104 289	71 267	33 207	501	209 264	0,9%	104 017	87 802	42 928	89	234 836	0,7%
Racerbåt	7	0,0%	85	0,0%	18	15	0	0	33	0,0%	42	10	0	0	52	0,0%
Ridsport	616 373	9,8%	4 284 897	7,5%	2 111 388	1 588 189	420 420	22 353	4 142 350	18,2%	78 504	39 566	9 831	14 646	142 547	0,4%
Rodd	7 269	0,1%	48 238	0,1%	4 121	8 758	5 722	0	18 601	0,1%	4 494	14 748	10 395	0	29 637	0,1%
Rugby	6 543	0,1%	60 050	0,1%	2 059	4 638	7 931	0	14 628	0,1%	10 632	18 160	16 630	0	45 422	0,1%
Segling	12 603	0,2%	101 713	0,2%	24 584	12 184	3 952	10	40 730	0,2%	33 395	20 249	7 297	42	60 983	0,2%
Simning	312 170	5,0%	2 352 630	4,1%	775 905	451 464	157 817	2 213	1 387 399	6,1%	552 330	298 275	113 682	944	965 231	2,8%
Skidor	60 358	1,0%	456 760	0,8%	134 091	67 990	15 599	68	217 748	1,0%	126 436	86 929	25 446	201	239 012	0,7%
Skidskytte	775	0,0%	5 765	0,0%	921	1 077	562	0	2 560	0,0%	1 043	1 742	420	0	3 205	0,0%
Skoldrott	28 532	0,5%	305 476	0,5%	48 940	51 870	17 981	96	118 887	0,5%	60 476	84 457	41 562	94	186 589	0,5%
Skridsko	3 180	0,1%	18 328	0,0%	4 209	2 633	2 032	0	8 874	0,0%	4 245	3 130	2 079	0	9 454	0,0%
Sportdykning	6 994	0,1%	54 256	0,1%	8 937	4 698	3 229	0	16 864	0,1%	12 813	16 822	7 742	15	37 392	0,1%
Sportskytte	14 799	0,2%	95 961	0,2%	16 382	8 739	3 159	309	28 589	0,1%	36 371	23 970	6 479	552	67 372	0,2%
Squash	4 721	0,1%	35 855	0,1%	1 944	4 671	3 808	0	10 423	0,0%	5 543	12 453	7 436	0	25 432	0,1%
Styrkelyft	28 825	0,5%	204 934	0,4%	432	9 480	20 346	0	30 258	0,1%	1 325	49 921	123 382	48	174 676	0,5%
Taekwondo	32 330	0,5%	351 582	0,6%	33 698	34 149	27 700	56	95 603	0,4%	76 793	101 632	77 554	0	255 979	0,7%
Tennis	320 543	5,1%	1 596 801	2,8%	321 393	197 080	52 479	3 014	573 966	2,5%	572 847	352 560	96 678	750	1 022 835	3,0%
Triathlon	486	0,0%	5 089	0,0%	437	1 410	520	0	2 367	0,0%	385	1 314	1 023	0	2 722	0,0%
Tyngdlyftning	12 958	0,2%	84 967	0,1%	898	4 027	6 379	0	11 304	0,0%	4 589	25 442	43 630	2	73 663	0,2%
Varpa	1 032	0,0%	8 256	0,0%	1 657	878	332	0	2 867	0,0%	2 648	2 097	644	0	5 389	0,0%
Vattenskidor	2 558	0,0%	16 899	0,0%	2 673	2 673	899	71	6 316	0,0%	3 447	3 848	3 259	29	10 583	0,0%
Volleyboll	30 102	0,5%	229 430	0,4%	32 639	76 253	47 744	54	156 690	0,7%	18 804	31 638	22 298	0	72 740	0,2%
Totalt	6 273 089		57 099 569		10 643 561	8 522 838	3 389 498	1 44 005	22 699 902		15 315 990	12 826 560	6 074 537	182 225	34 399 312	

Bilaga 6

Enkät till föreningar om deras upplevelse av LOK

1. Vilken funktion har du i er förening?

- Kanslist
- Kassör
- Ordförande
- Tränare/ledare
- Annan funktion

2. Vilken funktion har uppgiftslämnaren av statligt lokalt aktivitetsstöd i er förening?

- Kanslist
- Kassör
- Ordförande
- Tränare/ledare
- Annan funktion

3. Hur många medlemmar har er förening?

.....varav.....är aktiva

4. Hur ser ålders- och könsfördelningen ut bland de aktiva medlemmarna?

	Antal flickor	Antal pojkar	Totalt
< 7 år			
7-12 år			
13-16 år			
17-20 år			
> 20 år			
Totalt			

5. Vilken/vilka idrotter bedriver er förening?

.....

6. Har majoriteten (över 50 %) av era medlemmar utländsk bakgrund?

- Ja
- Nej

FRÅGOR ANGÅENDE DET STATLIGA LOKALA AKTIVITETSSTÖDET

7. Hur tror du följande personer upplever arbetet med närvaro/aktivitetskort för det statliga lokala aktivitetsstödet.

Tränare/ledare?

- Mycket arbetskrävande
- Ganska arbetskrävande
- Något arbetskrävande
- Inte alls arbetskrävande

Kassör/kanslist?

- Mycket arbetskrävande
- Ganska arbetskrävande
- Något arbetskrävande
- Inte alls arbetskrävande

Ordförande?

- Mycket arbetskrävande
- Ganska arbetskrävande
- Något arbetskrävande
- Inte alls arbetskrävande

8. Vad betyder det statliga lokala aktivitetsstödet för er förening,?

- Väldigt lite, obetydligt
- Ganska lite, det ger ett visst tillskott i kassan
- Ganska mycket, det är en betydande inkomstkälla
- Väldigt mycket, vi skulle inte klara oss utan

9. Ange föreningens totala intäkter det senaste året:

.....kr

10. Uppskatta hur stor del (%) av föreningens intäkter kommer från:

Bingo och lotterier%

Kommunala lokala aktivitetsstödet%

Medlems- och träningsavgifter%

Reklam och sponsorer%

Statliga lokala aktivitetsstödet%

Övrigt%

Totalt 100 %

11. Uppskatta hur det statliga lokala aktivitetsstödet fördelas i er förening i procent?

	Flickor	Pojkar	Totalt
< 7 år			
7-12 år			
13-16 år			
17-20 år			
> 20 år			
Totalt			100 %

12. Bedriver ni elitverksamhet på seniornivå?

- Ja
- Nej

Om ja, uppskatta hur stor del i procent av det statliga LOK-stödet som går till denna verksamhet?

.....%

13. Vad används det statliga lokala aktivitetsstödet till i er förening?

(Markera i prioriteringsordning 1, 2, 3, 4, 5 där 1 är högsta prioritet)

- Administrativa kostnader (trycksaker, kopiering, telefon, dator)
- Idrottsmaterial/redskap (kartor, måttband, bollar, västar, etc.)
- Lokalhyror
- Lön
- Seniorverksamhet
- Träningsläger
- Tränings- och tävlingskläder
- Tävlingar/turneringar

14. Är det statliga lokala aktivitetsstödet enligt din uppfattning ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten?

- Ja
- Nej

Motivera

.....

.....

.....

.....

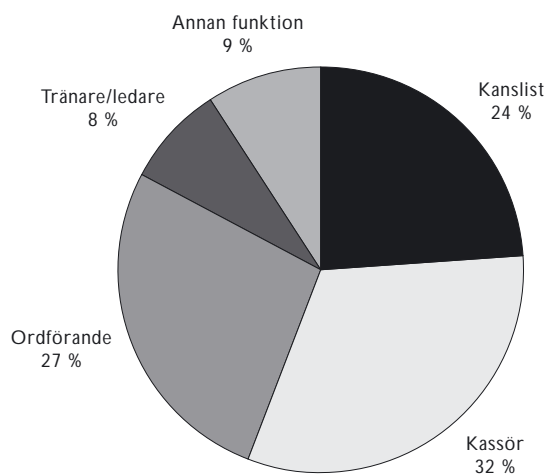
.....

Tack för din medverkan!

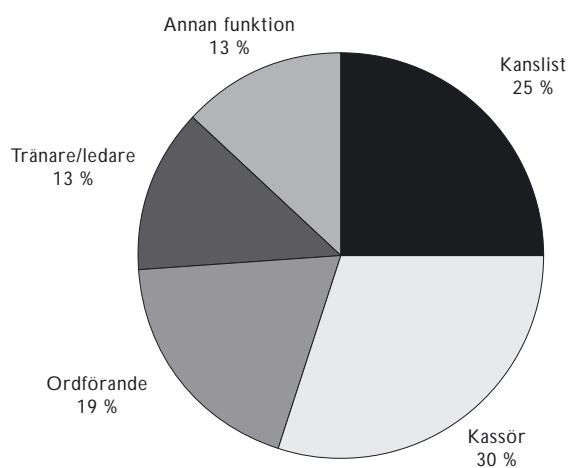
Bilaga 7

Resultatredovisning i diagramform

Vilken funktion har du i föreningen

Vilken funktion har du uppgiftslämnaren av statligt lokalt aktivitetsstöd i er förening?

Hur många medlemmar har er förening?

- Medelvärde 394 medlemmar varav 272 aktiva.
- Medianvärde 248 medlemmar varav 150 aktiva.

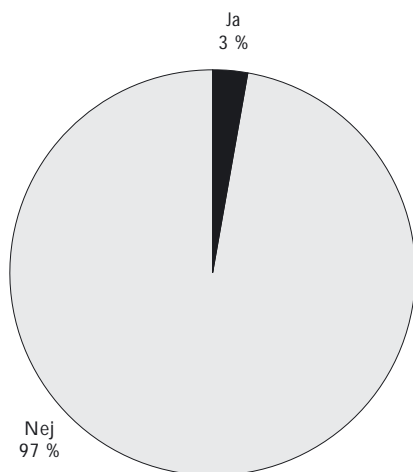
Könsfördelningen bland de aktiva medlemmarna?

	Flickor %	Pojkar %	Totalt %
<7 år	5	5	10
7-12 år	12	15	27
13-16 år	8	10	18
17-20 år	4	5	9
>20 år	17	19	36
Totalt	42	58	100

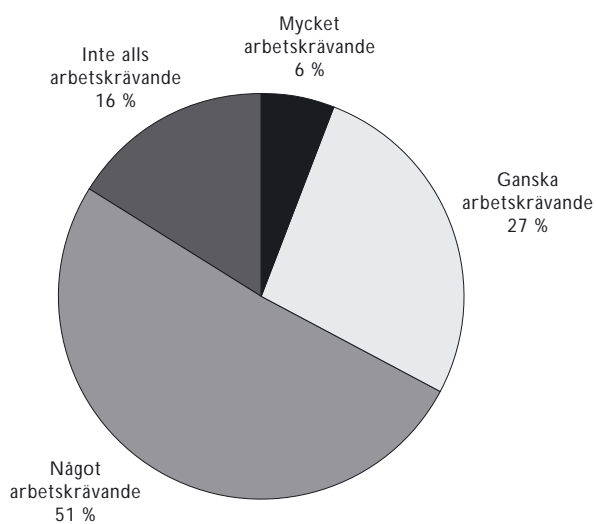
Fördelning av LOK-stödsmedel

	Flickor %	Pojkar %	Totalt %
<7 år	3	3	6
7-12 år	14	16	30
13-16 år	13	16	29
17-20 år	8	12	20
>20 år	7	8	15
Totalt	45	55	100

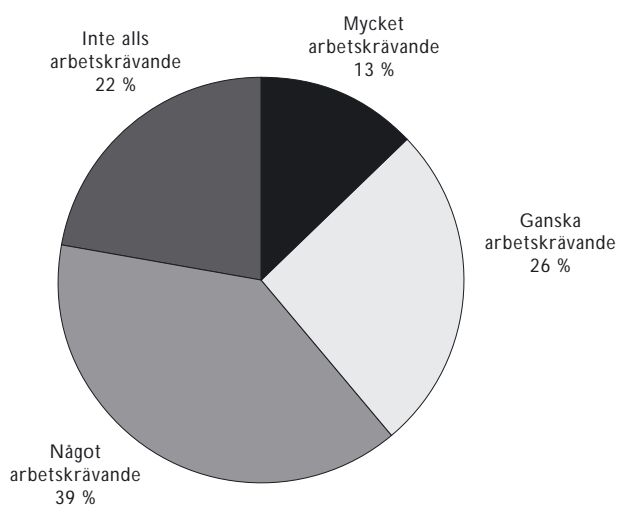
Har majoriteten (över 50%) av era medlemmar utländsk bakgrund?

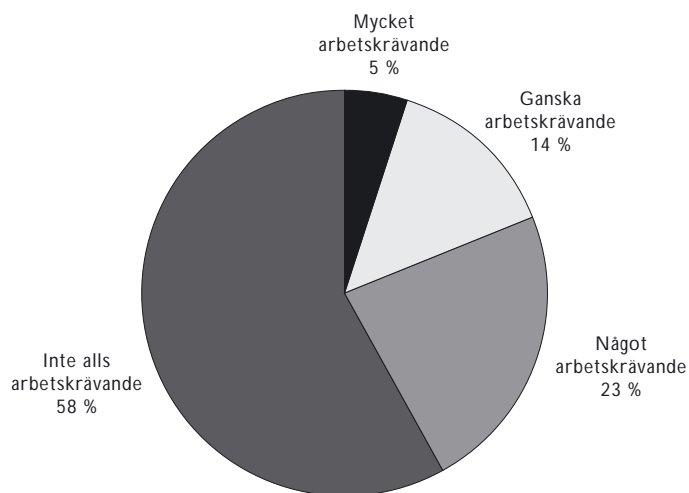
Hur tror du tränare/ledare upplever arbetet med närvarokort för det statliga lokala aktivitetsstödet?

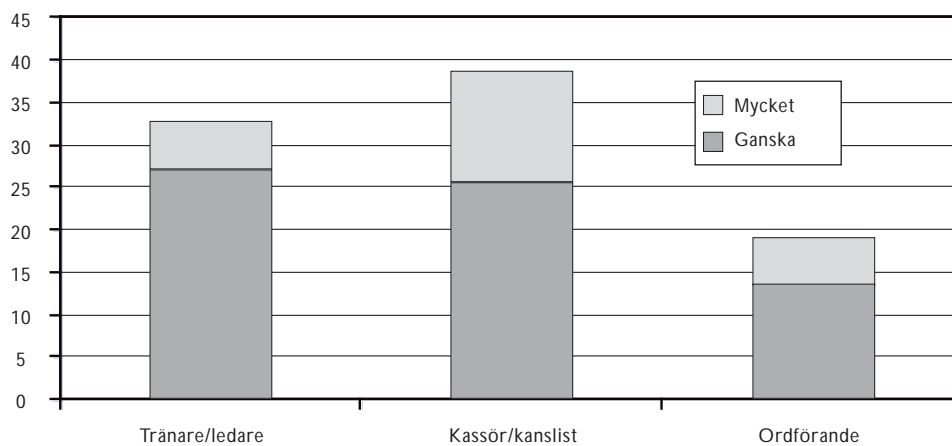
Hur tror du kassör/kanslist upplever arbetet med närvarokort för det statliga lokala aktivitetsstödet?

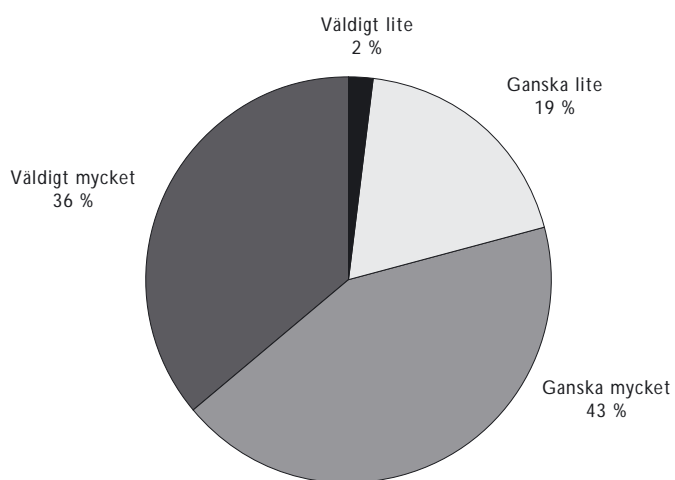
Hur tror du Ordförande upplever arbetet med närvarokort för det statliga lokala aktivitetsstödet?

Andelen (%) som upplever arbetet med närvaro/aktivitetskort som ganska eller mycket arbetskrävande

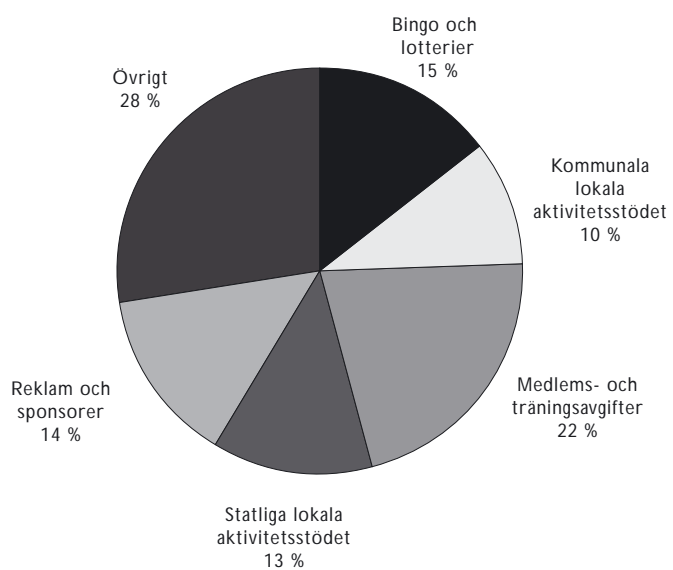
Vad betyder det statliga lokala aktivitetsstödet för er förening?

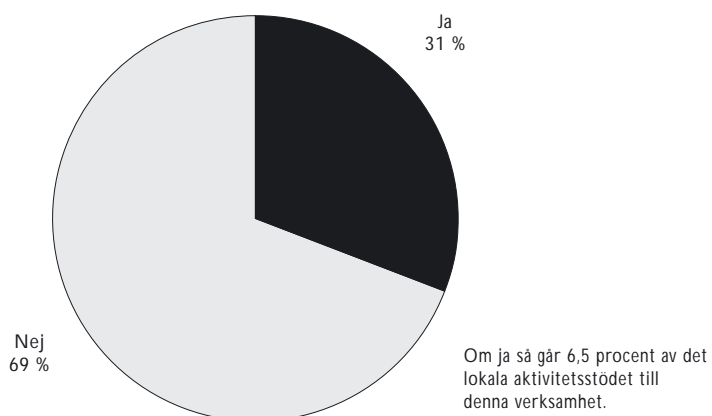
Ange föreningens totala intäkter det senaste året:

- Medelvärde: 1 160 600 kr
- Medianvärde: 319 100 kr

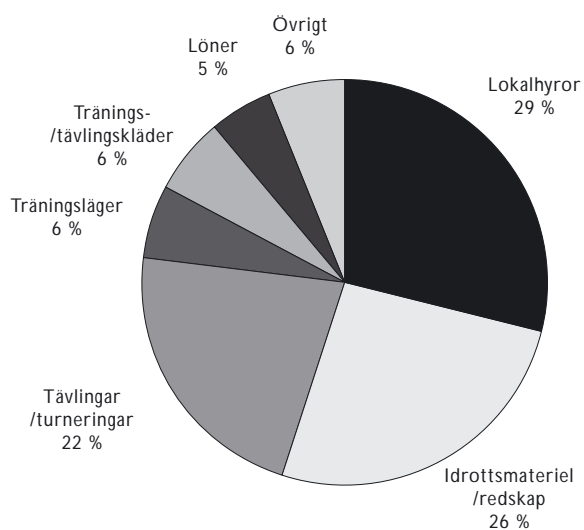
Uppskatta hur stor del (%) av föreningen intäkter som kommer från:

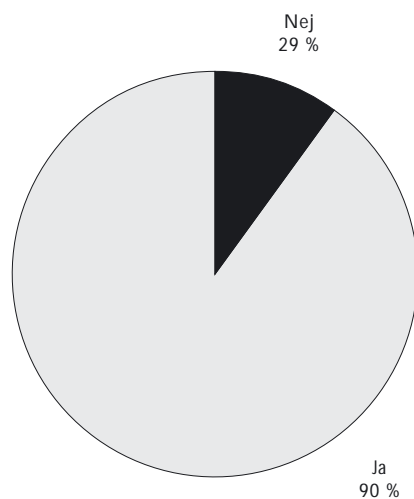
Bedriver ni elitverksamhet på seniornivå?

Vad används det lokala aktivitetsstödet till?

Är det statliga lokala aktivitetsstödet enligt din uppfattning ett rättvist sätt att fördela statliga pengar till ungdomsidrotten?

RIKSIDROTTSFÖRBUNDET

Idrottens Hus, 114 73 Stockholm • Tel: 08-699 60 00 • Fax: 08-699 62 00
E-post: riksidrottsforbundet@rf.se • Hemsida: www.rf.se

